

BS
715
1893
v.6

AA0003776150

UC SOUTHERN REGIONAL LIBRARY FACILITY

Sacred Books of
the Old Testament

6

THE LIBRARY
OF
THE UNIVERSITY
OF CALIFORNIA
LOS ANGELES

GIFT OF

William Popper

W. H. Bennett

The Book of Joshua

in Hebrew

THE present edition of the Sacred Books of the Old Testament in Hebrew exhibits the reconstructed text on the basis of which the new translation of the Bible has been prepared by the learned contributors mentioned on the other page of the cover. It is, therefore, the exact counterpart of the English edition. Wherever the translation is based on a departure from the Received Text, the deviation appears here in the Hebrew text. Transpositions in the translation are also found here in the original. 5

Departures from the Received Text are indicated by diacritical signs: <v> (*i. e.* V = *Versions*) designates a reading adopted on the authority of the Ancient Versions; <v> (*i. e.* c = *conjecture*), conjectural emendations; and <v> (*i. e.* 10 <v> = נקוד, changes involving merely a departure from the Masoretic points, or a different division of the consonantal text (*e. g.* זבובי ימות, Eccl. 10, 1). א פסק 1 indicates transposition of the Masoretic פסוק סוף; * is used in cases where the קרי has been adopted instead of the כתיב, and ** for changes introduced on the strength of parallel passages; ** enclose doublets of adjacent words which are 15 presumably from a different source, although we have no clue as to which document either should be referred. Doubtful words or passages are marked with notes of interrogation (?). Occasionally two diacritical marks are combined, *e. g.* **, *i. e.* deviations from the Received Text suggested by the Versions as well as by parallel passages; or <v>, *i. e.* departures from the Masoretic points 20 supported by the Versions, &c. — □ calls attention to transposed passages, *e. g.* 17, 11, the traditional position of the words in the Received Text being marked by □ while the transposed words are enclosed in [ ]. In cases where two or three consecutive words are transposed the traditional sequence is indicated by 1 2 3 &c. respectively prefixed to the individual words (*e. g.* 8 Sam., 4, 13). 25 Hopelessly corrupt passages are indicated by . . . . ., while asterisks * * * * point to *lacunæ* in the original. The text has been left unpointed except in ambiguous cases. The responsibility for the vocalization rests with the General Editor.

The Ancient Versions are referred to in the *Notes* under the following abbreviations: M = Masoretic Text; LXX = LXX; T = Targum; S = Peshita; 30 V = Vetus Latina; J (*i. e.* St. Jerome) = Vulgate; A = Aquila; Θ = Theodotion; Σ = Symmachos. S denotes the Samaritan recension of the Pentateuch. A means Codex Alexandrinus (A), L = Lucianic recension (L), M = Ambrosianus (M; — M = Mediolanensis), S = Sinaiticus (S), V = Vaticanus (V); T is the Targum of Onkelos, T' = Targum of Pseudo-Jonathan; AV. = Authorized Version, 35 RV. = Revised Version, RV^M = Revised Version Margin, OT. = Old Testament. It has not been deemed necessary to classify all the divergences exhibited by the Ancient Versions. As a rule, only those variations have been recorded on the authority of which an emendation has been adopted by the editor of the text. 40

The heavy-faced figures in the left margin of the *Notes* (1, 2, 3, &c.) refer to the chapters, the numbers in ( ) to the verses of the Hebrew text. The mark ^ means *omit(s)* or *omitted by*.

The Book of Joshua

BENNETT

THE SACRED BOOKS
OF
The Old Testament

A CRITICAL EDITION OF THE HEBREW TEXT

PRINTED IN COLORS, WITH NOTES

PREPARED

by eminent Biblical scholars of Europe and America

UNDER THE EDITORIAL DIRECTION OF

PAUL HAUPT

PROFESSOR IN THE JOHNS HOPKINS UNIVERSITY, BALTIMORE

PART 6

The Book of Joshua

BY

W · H · BENNETT

Leipzig

J · C · HINRICHS'SCHE BUCHHANDLUNG

1895

Baltimore

THE JOHNS HOPKINS PRESS

London

DAVID NUTT, 270-271 STRAND

The
Book of Joshua

CRITICAL EDITION OF THE HEBREW TEXT

PRINTED IN COLORS

EXHIBITING THE COMPOSITE STRUCTURE OF THE BOOK

WITH NOTES

BY

W. H. BENNETT, M. A.

PROFESSOR OF OLD TESTAMENT LANGUAGES AND LITERATURE,
HACKNEY AND NEW COLLEGES, LONDON,
SOMETIME FELLOW OF ST. JOHN'S COLLEGE, CAMBRIDGE

Leipzig

J. C. HINRICHS'SCHE BUCHHANDLUNG

1895

Baltimore
THE JOHNS HOPKINS PRESS

London
DAVID NUTT, 270-271 STRAND

PRINTING BY W · DRUGULIN

POLYCHROMY BY J · G · FRITZSCHE

D. R. G. M. NO. 28784

PAPER FROM FERD · FLINSCH

Leipzig

[All rights reserved]

BS
715
1893
v.6

- 22 Θ has for גלילת, Γαλιλα in 10, and Γαλααδ in 11, for מול it read גבול (ἐπὶ τῶν ὀρίων) and translates אל עבר: ἐν τῷ πέραν.
- (20) Θ לא before נוע.
- (21) אל, with Θ and some Heb. MSS; אה את.
- (26) נעשה נא לנו, the construction is broken, probably because what they originally proposed to build did not suit the turn given to the story by the author, who substituted לבנות without regard to the construction.
- (30) אה וראשי אה, ראשי, the sense requires the omission of ו. Θ reads simply ערת יש.
- (32) בן אלעזר: Θ as in 30.
- (34) בני ר' ובני ג' Θ Ιησους. 10
 גלעד אה leaving an obvious gap in the text. Θ supplies και εἶπεν before ὄτι (כי). $\mathfrak{S}$ and some Heb. MSS read ער. It is most natural to read גלעד with DILLM. The original story probably connected with an etymology of Gilead, and the name was omitted by Redactor or scribe as inconsistent either with 10, or with the etymology of Gilead in Gen. 31,47f. 15
- 23 (4^{b3}) אה והים הנדול מבווא שמש Θ ἀπὸ τῆς θαλάσσης . . . ὀριεῖ, cf. Deut. 11,24.
- (16) Θ (α); 16^a cannot be the protasis both of 15 and 16^b. If 15 is a complete sentence in itself, 15^b is bald and abrupt. 20
- 24 (1) Θ Σηλω here and 25, to harmonize with 18,1.22.
- (4) Θ inserts after 4: και ἐγένοντο ἐκεῖ εἰς ἔθνος μέγα και πολὺ και κραταιόν· και ἐκάκωσαν αὐτοὺς οἱ Αἰγύπτιοι, from Deut. 26,5.6, and omits ואללה את משה ואת אהרין at the beginning of 5. Brief as this review of the history is, the absence of any reference whatever to the sufferings of Israel in Egypt is a little remarkable. HOLLENBERG accordingly is inclined to accept the addition of Θ , and to ascribe its omission to homœoteleuton with מצרים in 5. Neither DILLM. nor KAUTZSCH accept it. The connection with D implies some mutual dependence, and D can scarcely be based on this passage. 25
- (5) כאשר וני, בנפלות וני, with Ex. 3,20 and Θ^A ἐν σημείois οἷς ἐποίησα ἐν αὐτοῖς. אה כאשר 30 (עשית), as KAUTZSCH says, *giebt keinen Sinn*.
- (6.7) The R clauses are due to a Redactor, who reflected that the men addressed by Joshua had not themselves come out of Egypt, and corrected the text accordingly.
- (12) שנים עשר, with Θ ; אה שני אה. אה evidently has in mind the familiar formula with regard to Sihon and Og; but the Jordan has been crossed in 11, and there were certainly more than two conquered kings on the West. 35
- (17) Θ מבית עברים . . . האלה.
- (22) Θ (α), which is unnecessary and breaks the connection.
- (25) בשכם, Θ ἐν Σηλω, as in 1. 40
- (28) Θ places 31 after 28 as in Jud. 2,6.7, which arrangement is clearly wrong here, as the death of Joshua after these things is recorded in 29. Θ also adds after 30 the section about the stone knives, already given by Θ after 21,40.
- (32) ויהי ליוסף, אה ויהי לנחלה אה, ויהיו לבני יוסף לנחלה אה. 32^b Θ^V , but $\Theta^{Va,b(mg)}$ and Θ^A read και ἔδωκεν αὐτὴν Ιωσηφ ἐν μερίδι (see SWETE *z. l.*). אה is unintelligible unless it refers to the bones, and this view is improbable. ויהי looks like a mechanical adaptation to מואה קשיטה just before it. 45
 Θ adds at the end of the book a section describing the itinerancy of the Ark, the death and burial of Phinehas, the apostasy of Israel to heathen gods and their subjection to Eglon, king of Moab. This is partly original and partly based on Jud. 3,14. 50

- 20 (β.γ) [^]Θ, so WELLM. KUEN. HOLLENBERG, KAUTZSCH and CORNILL. DILLM. naturally wishes to retain them; and supposes that they have been omitted by Θ as superfluous; but it is curious that Θ should have chosen to omit just the D portions of the chapter. They were more probably inserted by a late Redactor to complete the treatment of the subject by adding the provisions of Deut. 19; 5
cf. Deut. 19, 5.6; 4, 42.
- (7) [^]Θ και διέστειλε, which in Num. 35, 11 translates הקרה. HOLLENBERG, therefore, proposes ויקרו *appointed*.
- (8) [^]Θ [^](δ) which is quite out of place.
- (9) [^]Θ [^]היו. 10
- 21 (5.6) למשפחתם מוטטה (*bis*), with v. 7; [^]Ⓜ ממשפחת מטה [^]Ⓜ, an improbable phrase, without parallel, due to omission of two of the consecutive mems; [^]ΘⓂ [^] in both verses.
- (16) עשן, with 1 Chr. 6, 44; Josh. 15, 42; 19, 7, and [^]Θ Ασα; [^]Ⓜ עין. 15
- (22) [^]Θ קבצים, for which 1 Chr. 6, 53 has יקמעם.
- (25) [^]Θ יבלעם, with 17, 11 and 1 Chr. 6, 55 (בלעם), and [^]Θ Ιεραθα. [^]Ⓜ נת רמון, taken by mistake from 24. HOLLENBERG mentions that many [^]Θ MSS have Βαιθσαν, or Βαισαν, and is inclined to accept this reading; which, however, as DILLM. points out is taken over from 17, 11. 20
- (35) [^]Θ רמנה, with 1 Chr. 6, 62 (רמנו); cf. 19, 13. [^]Θ [^]Ⓜ; [^]Ⓜ רמנה. [^]Ⓜ ומטה ראובן ונ', so substantially most Heb. MSS and editions, and the Versions, with 1 Chr. 6, 63. 64. 1 Chr. 6 omits or varies the עיר מקלט clause throughout. Some Heb. MSS omit את הרצה before בצר, and במדבר after בצר. [^]Θ has not only these words, but also prefixes και πέραν τοῦ Ἰορδάνου τοῦ κατὰ Ἰερειχωσν 25 from Chr. The omission was made in a Rabbinical Bible of 1528 on the authority of QAMHI and the Masora Magna (DILLM.).
- (40) After 40 [^]Θ repeats 19, 49. 50, and appends to this a statement that Joshua buried the stone knives used in the circumcision of c. 5, at Timnath-serah. 30
- 22 (1) [^]Ⓜ מטה מנשה, some Heb. MSS have שבט המנשה as in 7.
- (7^b.8) [^]Θ και ἠνίκα ἐξαπέστειλεν . . . . και εὐλόγησεν αὐτοὺς και ἐν χρήμασιν πολλοῖς ἀπήλθοσαν . . . και δειλάντο . . . ; [^]Ⓜ ויאמר אליהם לאמר . . . ויברכום: וגם כי שלהם . . . ויאמר אליהם לאמר . . . ויברכום: וגם כי שלהם . . . ויאמר אליהם לאמר . . . ויברכום: וגם כי שלהם . . . This paragraph was originally a note to 1-6, before 9-34 was added. After the addition, the alterations to [^]Ⓜ were made to avoid the 35 double statement that *they returned* in 8 and 9. With the same object in view, [^]Θ [^]וישביו at the beginning of v. 9.
- (10.11) [^]Ⓜ אשר בארץ כ', on the one hand, (*in the land of Canaan*) and, [^]Ⓜ אל מול ארץ כ' (*opposite, or in front of the land of C.*), [^]Ⓜ אל עבר בני י' (*over against the Ch. of I.*) seem to involve a direct contradiction, which has been referred to difference of 40 sources, 10 being possibly P and 11, JE (DILLM. KAUTZSCH). To avoid this RV. translates *in the forefront of the land of Canaan, on the side that pertaineth to the Children of Israel!* Such an interpretation of מול, may be supported by the use of מול פנים in Ex. 28, 37 &c., but the usage of אל עבר is unfavorable to this view, and the rest of the chapter seems to assume that the altar is in Gilead. 45 On the other hand, the story is not a combination of parallel narratives; but a very free composition from early material. The composition itself, too, has been worked over by later editors. Under the circumstances it seems scarcely likely that the author introduced unchanged into his work a glaring contradiction of his own statements in 11. Both 10. 11 bear marks of expansion, e. g. ' אשר בארץ כ' 50 in 10, and ' אל עבר בני י' or ' אל מול ארץ כ' in 11. The difficulty has probably arisen through the insertion of ' אשר בארץ כ' by a scribe or editor, mechanically annotating the verse, without reference to its context.

- 18 of the point reached and not merely of the direction, it seems better to consider the text corrupt, and correct conjecturally from 15,9.
- (16) במקצה עמק, with 15,8, and $\mathcal{G}$ ἐκ μέρους; $\mathcal{M}$ בעמק.
- (19) The suffix of תוצאותיו shows that הגבול is a gloss; Q^{cr} emends by reading תוצאות. 5
- (24) העמנה, Q^{cr} העמני.
- (28) $\mathcal{M}$ יערים, through confusion with following ערים. For קריית, $\mathcal{G}^V$ reads καὶ πόλεις καὶ Γαβαωθιαριμ, $\mathcal{G}^A$ Γαβααθ καὶ πόλις Ιαριμ. ארבע עשרה, $\mathcal{G}$ τρεῖς καὶ δέκα. 10
- 19 (2) שבֵּע, $\mathcal{I}$ Chr. 4,28, and in some Heb. MSS; may be an accidental repetition of the שבֵּע in באר שבֵּע enumerated, though the total named in 6 is only 13. $\mathcal{G}$ has Σαμαα (שמע) as in 15,26.
- (6) עין רמון (one name) as 15,32; $\mathcal{G}$ Ερεμμωσ; $\mathcal{M}$ עין רמון (two names). ותכן, with 1 Chr. 4,32, and $\mathcal{G}$ Θαλγα. 15
- (10-12) שריר, $\mathcal{S}$ אֶרְסִי.
- (10.11) $\mathcal{G}$ Εσεδεκωλα Σεδδουκ, for ער שריר ועלה originally שריר?
- (13) $\mathcal{M}$ רמון המתאר, pointed as Pual Part. and translated by RV. *that stretcheth unto*, a unique and improbable phrase. $\mathcal{G}$ ἐπὶ Ρεμμωσα Αμαθαρ Αοζα, a string of names equally out of place as denoting one or three cities. $\mathcal{M}$'s reading probably arose from the text, by the misreading of the ה with ותאר and consequent changes. 20
- אוחו after נכס, unusual construction and wrong gender; no equivalent in $\mathcal{G}$, cf. 16,6.
- (14) $\mathcal{M}$ מנפון. Here as elsewhere the lists of cities and descriptions of borders are confused together, cf. 27.28.30.
- (15) יראלה, some Heb. MSS $\mathcal{G}$ Ιεριχω; $\mathcal{S}$ יֶרֶח.
- (15^b) $\mathcal{G}$.
- (18) יורעאל, with $\mathcal{G}$ Ιαζηλ; $\mathcal{M}$ יורעאלה, to connect with גבול understood as boundary.
- (28) עברון, with Σ and some Heb. MSS, also 21,30; 1 Chr. 6,59; $\mathcal{G}$ Ελβων, ($\mathcal{G}^A$ Αχραν); 30 $\mathcal{M}$ עברון.
- (29) $\mathcal{M}$ (after תימה) reads מחבל אכויבה; $\mathcal{G}$ καὶ ἀπὸ Λεβ καὶ Εχχοζοβ; $\mathcal{S}$ مَحَبَلُ اَكْوَيْبَة; RV. *by the region of A.*, RVM *from Hebel to A.*, these, however, do not make good sense. DILLM. suggests that $\mathcal{G}$ read הלב, and compares הלבה which is mentioned with Achzib in Jud. 1,31. Possibly הלב has no connection with ימה, 35 and simply begins the fragment of a list of cities, the מ being an attempt to connect with the preceding, so ה in אכויבה.
- (30) עכה, with Jud. 1,31; $\mathcal{G}$ MSS Ακκω, Ακκωρ; $\mathcal{G}^V$ Αρχοβ; $\mathcal{S}$ and two Heb. MSS עמק; $\mathcal{M}$ עמה.
- (34) $\mathcal{G}$ omits ביהודה in (β). The clause is apparently an unintelligible gloss which has crept into the text. The context implies that the tribe of Judah is referred to, and this is geographically impossible. 40
- (35) וערי מבצר הצדים צר; $\mathcal{G}$ καὶ αἱ πόλεις τειχῆρεις τῶν Τυρίων Τύρος, which is, of course, impossible, but the text is probably confused and amplified through the recurrent צר and צד. 45
- (46) $\mathcal{M}$ + והרקון, after ירקון, by accidental repetition; $\mathcal{G}$. $\mathcal{G}$ reads v. 48 immediately after v. 46, and combines with 47, Jud. 1,34.35, with misreadings to the effect that Judah conquered Lachish and called it Lasendak.
- (47) ויצר, $\mathcal{G}$ καὶ ἔθλιψαν, $\mathcal{I}$ *concluditur*; יצר is translated by θλίβω in Jud. 10,9 &c. 50 DILLM. objects that יצר is usually followed by ל, but the construction here would be covered by the comparative use of מן. $\mathcal{M}$ ויצא gives no good sense. לָשָׁם, so WELLM., lengthened form of לִישׁ; $\mathcal{M}$ לָשָׁם.

- 15 Neh. 11,26,27: it follows that 28+ names in the other verses have been added from Neh. or from the source used by Neh.
- (30) Ⲭ בתול, so 19,4; 1 Chr. 4,30 בתואל; Ⲭ Βαιθηλ; Ⲛ כסיל.
- (32) Ⲭ עין רמון, so 19,7; Neh. 11,29; Ⲭ Ερωμωθ; Ⲛ עין רמון.
- (39) Ⲭ ועריתים. 5
- (40) לחמם, with many Heb. MSS; Ⲛ לחמם.
- (42) עתר, Ⲭ Ἰθακ, a similar uncertainty as to the reading of this name occurs in 1 Sam. 30,30. In 19,7, however, both Ⲛ and Ⲭ have עתר.
- (44-45) Ⲭ ויפחה, gives two forms of אכויב, and apparently also of מראשה, and counts ten cities instead of nine. 10
- (47) Ⲛ K^othib (an obvious slip) הגבול.
- (49) רנה, Ⲭ Ρεννα.
- (56) יקדעם, Ⲭ Αρικαμ.
- (59) תקוע וג', inserted with Ⲭ Θεκω καὶ Εφραθα, αὕτη ἐστὶ Βαιθλεεμ, καὶ Φατζωρ καὶ Αἰταν καὶ Κουλον καὶ Ταταμ καὶ Θωβης καὶ Καρεμ καὶ Γαλεμ καὶ Θεθηρ καὶ Μανοχω, πόλεις ἕνδεκα καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν. The forms of names, not found elsewhere can only be given as probable conjectures. This list is necessary for the sake of completeness; without it some of the most important cities of Judah are omitted. 15
- 16 (2) Ⲭ reads לוהה after ביתאל in v. 1, and not after אל בית אל in v. 2.
- (6) Ⲛ ועבר איתו, Ⲭ παρελεύσεται with no equivalent for the אותו. The construction of 6^b is awkward, and also suggests some corruption or omission. 20
- 17 (7^a) For שכם . . . . מאשר, Ⲭ reads Δηλαναθ ἢ ἐστὶν κατὰ πρόσωπον οὐῶν Αναθ, an 25 entirely different reading, of which no explanation has been given.
- (11.12) Ⲛ has להוריש את . . . . שלשת after מנרו ובנותיה, and adds הערים האלה ואת; before דאר ישיבי דאר shows that the following words were originally governed by a transitive verb; and the text has been rearranged to agree with the parallel passage Jud. 1,27,28. 30
- Ⲭ ויבלעם ובנותיה, and תענק . . . . ובנותיה; Ⲛ , on the other hand, ואת ישיבי ואת ובנותיה. As the Endor clause does not occur in Jud. 1,27, and Endor is about 25 miles east of Dor, the clause is probably due to accidental repetition of the Dor clause.
- (14-18) Probably introductory to an account of the settlement of the East Manasseh, cf. 35 notes on English translation.
- (14.16) ביה, with 17; 18,5; Ⲛ בני Ⲛ ; Ⲭ read בני in 17; 18,5 also.
- (15) Ⲭ (β), its position also suggests that it is a gloss. At the same time the clause might be omitted through a confusion of רפאים with אפרים, and of בארץ with בראץ.
- (18) Ⲭ (α). 40
- 18 (1) Originally prefixed to 14,1 as P's heading to the account of the division.
- (4) Ⲭ (β).
- (9) Ⲭ inserts καὶ ἴδωσαν αὐτὸς after בארץ, *i. e.* ויראוה, cf. 2,1: ראו את-הארץ; HOLLENBERG regards this reading as probably original. 45
- Ⲛⲓⲃⲁⲓ; Hif. as in 6, so Ⲭ (καὶ ἤνεγκαν); and HOLLENBERG and DILLM. Ⲛ Qal, ויבאו.
- Ⲭ אל המהנה שלה.
- (12.14.19) Ⲛ יהיה K^othib.
- (15) יערים, with v. 14 and Ⲭ ; Ⲛ יערים. 50
- Ⲛⲓⲃⲁⲓ; הגבול ימה ויצא, assimilated to 15,9; Ⲭ ὄρια εἰς Γασειν (Ⲭ Γαιν); Ⲛ ויצא; Ⲭ apparently read Γασειν for ויצא, and omitted ימה. The context does not allow us to translate ימה to the sea, and as יצא is used in these sections with a specification

- 13 (4) אִלּוּ with הַעָיִים: מִתִּימָן אִלּוּ, with סוּף פְּסוּק after הַעָיִים, but Θ ἐκ Θαιμαν καὶ; the districts mentioned before are southern and those mentioned in 4-6 are northern.
 מַעְרָה, so DILLM., as suggested by Θ ἐναντίον Γάζης = גּוֹר עוֹר; and = (or read by mistake from) the text. This connection is doubtful, but the context requires a landmark, and עַד would easily drop out through confusion with עָר. 5
- But for geographical and palaeographical difficulties, I should prefer another emendation. The עַד following and the parallel clauses with עָר.....ן suggest that the מ of מַעְרָה = מָן. I would, therefore, read מֶאֱרֹד, *from Arvad that belongs to the Sidonians*. Arvad was according to Strabo a colony of Sidon. If read, מֶאֱרֹד as the northern extremity, would stand in opposition to מִתִּימָן; and this 10 would agree with the mention of Riblah in Num. 34,11 as the northern limit of the promised land.
- (4.5) ^ (α), Θ τῶν Ἀμορραίων· καὶ πᾶσαν τὴν γῆν Γαλιαθ Φυλιστιεμ. The article before 15
 אֶרֶץ points to an interpolation. So KAUTZSCH with DILLM.
- (7) The connection of Reuben and Gad with West Manasseh is due to corruption of the 15
 text, probably to an omission. Θ (after Μανασση,) ἀπὸ τοῦ Ἰορδάνου ἕως τῆς
 θαλάσσης τῆς μεγάλης κατὰ δυσμὰς ἡλίου δώσεις αὐτήν· ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη
 ὄρει. ⁸ταῖς (Θ^A δὲ δύο) φυλαῖς καὶ τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασση, (τῷ Ρουβην &c.).
 HOLLENBERG is inclined to accept this as original and ascribe the omission to
 homœoteleuton; against which view DILLM. adduces the position of τῷ Ρουβην 20
 καὶ τῷ Γαδ, (ἔδωκεν Μωυσῆς). In any case the difficulty will be due to the
 omission by homœoteleuton of a clause ending in הַצִּי שְׁבַט הַמְנַשֶּׁה.
- (14) Θ ^ (α), note the following הוּא and cf. Deut. 10,9; 18,2.
 'וַיִּבְרָא אֱלֹהִים וְיִשְׂרָאֵל אֵלֹהִים וְיִשְׂרָאֵל אֵלֹהִים וְיִשְׂרָאֵל אֵלֹהִים וְיִשְׂרָאֵל אֵלֹהִים וְיִשְׂרָאֵל אֵלֹהִים
 inserted with Θ καὶ οὗτος ὁ καταμερισμὸς ὃν κατεμήρισεν Μωυσῆς τοῖς
 υἱοῖς Ἰσραὴλ ἐν Αραβῶθ Μωαβ ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου κατὰ Ἰεριχω; cf. 33; 25
 14,1; 19,51 which have been followed in reconstructing the Heb.; in the open-
 ing words the plural has been used as in 19,51 instead of the singular of Θ;
 καταμερίζω translates הַנְּחִיל in Lev. 25,46; Num. 32,18; Deut. 19,3, and trans-
 lates נָחַל in Num. 34,29.
- (26) Θ^V Δαιβων, Θ^A Δαβειρ. 30
- (29) Θ ^ וַיְהִי כִּנְשָׁה...
 (31) After second מִכִּיר Θ + υἱοῖς Μανασση, which HOLLENBERG regards as original.
 KUENEN suggests that Θ read originally υἱοῦ M.; but is not the addition merely
 borrowed from the previous clause?
- (33) Omit (α) with Θ. 35
- 14 (2) גּוֹרְלַ, as Num. 26,55; so KAUTZSCH and DILLM.; אִלּוּ גּוֹרְלַ.
 מִשְׁהָ, Θ Ἰησοῦ.
 לְתַשְׁעָה, some Heb. MSS with Σε insert לתת before this, as in Num. 34,13.
- (3^a) Θ ^ כִּי נָתַן... הַמִּטָּה...
 (15) Θ μητρόπολις, Θ האדם הגדול. 40
- 15 (4) אִלּוּ K^ethib וְהִיא.
 (7) דְּבַר מַעְמֵק, Θ ἐπὶ τὸ τέταρτον τῆς φάραγγος Αχασ (רְבַעִית עַמְק).
 (10) שְׁעִיר, Θ Ασσαρ. 45
 (11) שְׁכֹרֹנָה, Θ Σοκωθ.
 (22) עֲרַעְרָה, Θ Αρουηλ; אִלּוּ עֲרַעְרָה.
 (25) Θ ^ וַחֲצוֹר הַרְתָּה...
 (26) אַמֶּם, Θ Σην.
 (28) וּבְנוֹתֶיהָ, Θ καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν; אִלּוּ וּבְנוֹתֶיהָ. As בְּנוֹתֶיהָ is not an ordinary P term 50
 (cf. 45-47), and in 32 the number of cities is given as twenty-nine, while thirty-six
 have been enumerated; and as finally four of the names in 26-28 are found in

- 9 1.2 $\mathfrak{G}$ places before 8,30.
 1 $\mathfrak{G}$ + τῶν Ἀμορραίων as in 5, 1.
 4 $\mathfrak{M}$ ויצטירו, with most Versions and editors; $\mathfrak{M}$ ויצטירו.
 7 $\mathfrak{M}$ K^cthib ויאמרו; ויאמר, Q^crè with $\mathfrak{C}$ and some Heb. MSS, cf. אכרות and קרבי.
 14 $\mathfrak{G}$ οἱ ἄρχοντες, a correction to harmonize with 15 &c., so DILLM.; HOLLENBERG, however, wishes to accept the $\mathfrak{G}$ reading. 5
 21 $\mathfrak{G}$ (α).
 והיו, following $\mathfrak{G}$; $\mathfrak{M}$ ויהיו. The $\mathfrak{M}$ text is clearly corrupt; probably the יהיו should be omitted as an accidental repetition of the והיו.
 והיעשו כל-העדה, with $\mathfrak{G}$ ^M και ἐποίησαν πάσα ἡ συναγωγὴ, apud SWETE, *i. l.* — $\mathfrak{M}$ ^Λ. 10
 $\mathfrak{S}$ inserts $\mathfrak{L}$ $\mathfrak{L}$; instead of the above phrase. The omission by $\mathfrak{M}$ was due to homœoteleuton of כל-העדה.
 27 $\mathfrak{G}$ + διὰ τοῦτο ἐγένοντο οἱ κατοικοῦντες Γαβαων ἑυλοκόποι καὶ ὕδροφόροι.
- 10 1 $\mathfrak{G}$ throughout βεζεκ, as in Jud. 1,5-7; apparently through a mistaken con- 15
 nection of Adonizedek with Bezek in 1,5.
 2 $\mathfrak{G}$ ויהיו בקרבם and ויהיו גדולה מן העי.
 (3) $\mathfrak{G}$ Ελαμ (cf. 33); $\mathfrak{G}$ Φιδων; $\mathfrak{G}$ Οδολλαμ (throughout).
 (10) $\mathfrak{G}$ Ορωιν, *i. e.* הרונים.
 (13) $\mathfrak{G}$ הלא היא כתובה . . . הישר. 20
 15 $\mathfrak{G}$, to avoid the discrepancy with 21; cf. 43.
 20 $\mathfrak{M}$ והשרידים שררו מ, והשרידים שררו מהם ויבאו $\mathfrak{M}$; the other modifications having been introduced to complete the sense.
 21 איש, with KAUTZSCH, DILLM.; $\mathfrak{M}$ לאיש, the ל being an accidental repetition of the preceding ל(ישר). 25
 25 $\mathfrak{G}$ α.
 (26) $\mathfrak{G}$ (β).
 28 $\mathfrak{G}$ את-מלכה.
 אותה, with some Heb. MSS and $\mathfrak{C}$; $\mathfrak{M}$ אותם; $\mathfrak{M}$ ^{IS} א.
 33 $\mathfrak{G}$ Ελαμ, cf. 3.
 37 $\mathfrak{G}$ ואת מלכה ואת כל עריה.
 43 $\mathfrak{G}$ α.
- 11 2 $\mathfrak{M}$ מצפון $\mathfrak{G}$ κατὰ Σιδώνα (מצדון) τὴν μεγάλην.
 (3) מצפה; $\mathfrak{M}$, מצפה. 35
 17 After בהם $\mathfrak{G}$ + ἐν τῇ ὄρεινῃ (בהר), which might either be omitted or added through its similarity to בהם.
 14 $\mathfrak{G}$ והבהמה.
 (19) $\mathfrak{G}$ (α) and instead of אל השלימה has οὐκ ἔλαβεν, which HOLLENBERG regards as original, but DILLM. points out that לקחו במלחמה implies השלימה. 40
- 12 2 $\mathfrak{G}$ (β).
 4 $\mathfrak{G}$ (γ); cf. 2.
 13 $\mathfrak{G}$ Ασει.
 16 In $\mathfrak{G}$ simply βασιλέα Ηλαδ. 45
 18 $\mathfrak{G}$ βασιλέα Οφεκ τῆς Αρωκ (= Σαρων).
 19 $\mathfrak{G}$ מלך מרון, βασιλέα Ασομ.
 (20) $\mathfrak{G}$ βασιλέα Συμων, βασιλέα Μαμρωθ.
 (21.22) $\mathfrak{G}$ βασιλέα Καδης, βασιλέα Ζακαχ, βασιλέα Μαρεδωθ.
 23 $\mathfrak{G}$ βασιλέα Ελδωμ τοῦ Φεννεδδωρ, βασιλέα Γεει τῆς Γαλιλαιάς. 50
 (24) $\mathfrak{G}$ εἴκοσι ἐννέα.

- 6 (26) $\text{ט}^{\wedge}$ לפני יהוה.
- 7 (1) $\text{ט}^{\wedge}$ עכנ^א; $\text{ט}^{\wedge}\text{S}$; Josephus, 1 Chr. 2,7 read עכר; as do $\text{ט}^{\wedge}\text{S}$ in 22,20. It is possible that עכנ is a mere scribe's error for עכר, which maintained itself because 25 seemed sufficiently accounted for as an etymology of Achor; but it is more probable (so DILLM.) that 25 has led to the assimilation of the name of the man to that of the valley.
 וברי, 1 Chr. 2,6; $\text{ט}^{\wedge}$ Ζαυβου.
 (2) $\text{ט}^{\wedge}$ בית און.
 (5) $\text{ט}^{\wedge}$ השברים, with $\text{M}^{\wedge}\text{J}$; but $\text{ט}^{\wedge}$ (συνέτριψαν) $\text{S}^{\wedge}\text{C}$ השברים. 10
 (17) $\text{ט}^{\wedge}$ משפחה, with some MSS and $\text{ט}^{\wedge}\text{J}$; but $\text{ט}^{\wedge}$ משפחה, an obvious confusion with the $\text{ט}^{\wedge}$ immediately below.
 $\text{ט}^{\wedge}$ against analogy of context.
 $\text{ט}^{\wedge}$ לבתים, with $\text{J}^{\wedge}\text{S}$ and some MSS, DILLM. &c.; $\text{ט}^{\wedge}$ לגברים, (confusion with 18^b).
 $\text{ט}^{\wedge}$ 17^b and אתריתו in 18; which HOLLENBERG (*Progr.* 13) is inclined to follow. 15
 (19) $\text{ט}^{\wedge}$ בני $\text{S}^{\wedge}$.
 (21) $\text{ט}^{\wedge}$ K^ethib ואראה.
 תהיה can only refer to the mantle, so that the wedge of gold is a fragment inserted from the parallel account; הנם טמנים must originally have been in the fem. sing., the masc. plur. being due to the Redactor, cf. 22. 20
 (23) $\text{ט}^{\wedge}$ בני י' זקני $\text{ט}^{\wedge}$ (πρεσβυτέρους) cf. 6; $\text{S}^{\wedge}$, cf. 24.
 (24) As $\text{ט}^{\wedge}$ וכל ישראל is in opposition to יהושע, the intervening list is clearly a redactional addition. $\text{ט}^{\wedge}$ (α) which from its place between Achan and his sons is clearly a still later correction.
 (25) $\text{ט}^{\wedge}$ from באבנים... וישרפו...; $\text{S}^{\wedge}$ from באבנים... ויסקלו..., both, however, are an attempt to simplify the passage, cf. 6,3-6.
 (26) $\text{ט}^{\wedge}$ the first היום היה ער.
- 8 (3) שלשים, as the number is unwieldy, some have proposed to read שלש.
 (6) $\text{ט}^{\wedge}$ ונסנו לפניהם. DILLM. and HOLLENBERG suggest that it is an accidental repetition of the concluding phrase of 5. 30
 (7.8) $\text{ט}^{\wedge}$ from ונתנם to באש.
 (9) העמק, cf. 13, which is based on this verse; $\text{ט}^{\wedge}$ העמק which gives no good sense; $\text{ט}^{\wedge}$ 9^b and 13.
 (11) $\text{ט}^{\wedge}$ K^ethib בינו. 35
 (12) לעי, cf. 9, Q^erê, and C ; $\text{ט}^{\wedge}$ לעיר with $\text{S}^{\wedge}\text{J}$; the text of $\text{ט}^{\wedge}$ is much curtailed but appears to have read עיר.
 (13) $\text{ט}^{\wedge}$ as also 9^b.
 וילן with 9, and some Heb. MSS; $\text{ט}^{\wedge}$ וילך which DILLM. prefers as an intentional alteration of 9 by RD. 40
 (14) למורד, cf. 7,5, the going down would naturally be before the ערבה. $\text{ט}^{\wedge}$ למועד which makes no sense. Nor is it easy to understand how some omitted portion of the story (DILLMANN's suggestion) could account for למועד. As the men of Ai were taken by surprise, what opportunity could there be for an appointed time or place? The present conjecture, however, is advanced with some hesitation. 45
 $\text{ט}^{\wedge}$ לפני הערבה למועד.
 (15^b.16^a) $\text{ט}^{\wedge}$.
 (16) $\text{ט}^{\wedge}$ K^ethib בעיר, cf. 12.
 (17) $\text{ט}^{\wedge}$ α.
 (26) $\text{ט}^{\wedge}$. 50
 (30-35) $\text{ט}^{\wedge}$ reads this section after 9,2.
 (33) שטריו, $\text{C}^{\wedge}\text{S}$, and some Heb. MSS; $\text{ט}^{\wedge}$ שטריו, with $\text{ט}^{\wedge}$.
 $\text{ט}^{\wedge}$ (α).

- 5 (2) שנייה . . . . שוב, $\mathfrak{G}$ Ψ (καθίσας) and $\wedge$ שנייה.
 (4^b-6^a) $\mathfrak{G}$ ὅσοι ποτέ ἐγένοντο ἐν τῇ ὁδοῦ, καὶ ὅσοι ποτέ ἀπερίτμητοι ἦσαν τῶν ἐξεληλυθότων ἔξ Αἰγύπτου, ὅσους περιέτεμεν Ἰησοῦς· τεσσαράκοντα γὰρ καὶ δύο ἔτη ἀνέστραπται Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐρήμῳ τῇ Μαδβαρείτιδι. ⁶ διὸ οἱ ἀπερίτμητοι ἦσαν οἱ πλείστοι αὐτῶν τῶν μαχίμων τῶν ἐξεληλυθότων ἐκ γῆς Αἰγύπτου, οἱ ἀπειθήσαντες τῶν ἐντολῶν τοῦ θεοῦ. HOLLENBERG (*Progr.* p. 18) remarks: $\mathfrak{G}$ enthält einen ganz andern Text, völlig fehlt $\mathfrak{A}$; 5 und 6 stehen beinahe in umgekehrter Ordnung, anderes dagegen ist zugesetzt. Offenbar war an der sachlich schwierigen Stelle vielfach korrigiert worden, aber der $\mathfrak{G}$ vorliegende Text macht die Sache nur noch dunkler. Fast scheint es, als ob $\mathfrak{G}$ hier nicht unversehrt geliebt ist, denn was wir jetzt lesen, ist geradezu unsinnig und voller Widersprüche. It is not certain that a Heb. text different from $\mathfrak{A}$ underlies $\mathfrak{G}$; the re-arrangement, omissions &c., seem due partly to an attempt to construct a single continuous account, out of the double statement in $\mathfrak{A}$, and partly to the anxiety of the translators and copyists to get rid of the obscurity and confusion. These well-meant efforts have been worse than useless. It is quite probable that, as ALBERS suggests, there was a JE basis for these elaborate explanations, but if so it must have been as entirely different in substance from the present text, as the JE basis of c. 22 from its present form.
- (6) לנו, $\mathfrak{A}\mathfrak{G}$, a reminiscence of Deut. 6,23 &c. Some Heb. MSS read להם, and $\mathfrak{I}$ omits the clause.
- (11.12) $\mathfrak{G}$ ממחרת הפסח, and ממחרת; $\mathfrak{I}$ follows $\mathfrak{G}$ except that the first ממחרת is represented by $\wedge$ die altero. If read, the second ממחרת will still be a gloss referring and equivalent to the first. DILLM., however, understands it to mean a day later than the morrow, (*cf.* 11).
- (13-15) JE with ALBERS, DILLM. DRIVER, ADDIS; WELLH. somewhat doubtful; KUENEN, *Introd.* § 13, note 21: “צבא יהוה is late (Ψ 103,21; 148,2; *cf.* I K. 22, 19), and hence it would seem to follow that the idea of a captain of that host must be late too. It has no real parallel either in Ezekiel or in Zech. 1—8, but only in Dan. 10, 12 *seqq.* We cannot be accused of rashness, then, in placing Josh. 5, 13-15 among the later pericopes.” It is, however, difficult to understand why a late writer should have composed this section; and why, if it is a late addition, we have only a disconnected fragment. Probably with ADDIS (*Doc. of Hex.* i, 207) the late phrases are due to an editor. Possibly this theophany originally introduced the account of the institution of circumcision by Joshua, and it received its present form, when it was transferred to its present position.
- (14) לא, $\mathfrak{G}\mathfrak{S}$; some MSS לו.
- 6 (3-6) $\mathfrak{G}$ omits a large portion of these verses, probably because here as elsewhere, it carries the harmonizing and simplifying (?) work of the Redactors a stage further.
- (7) ויאמר, Q^crê, $\mathfrak{I}\mathfrak{S}\mathfrak{C}$; $\mathfrak{A}$, and apparently $\mathfrak{G}$ (παράγγειλατε=אמרו); read ויאמרו, which, however, is quite incompatible with the context.
- (8) $\mathfrak{A}$ + והיה כאמר יהושע אל העם, and reads עברו for יעברו. The text adopted follows $\mathfrak{G}$. $\mathfrak{A}$ has turned a part of the instructions into a narrative of facts; but in both J and E it is too early for the actual movement to begin. Probably עברו was read for יעברו by accidental omission of י, and the initial clause was inserted as a gloss to restore the sense.
- (17) כי החבאתה to end, $\mathfrak{G}$ $\wedge$; *cf.* 25.
- (18) תחמרו, with HOLLENBERG, DILLM. ADDIS, $\mathfrak{G}$ ἐνθυμήθεντες, *cf.* 7,21. $\mathfrak{A}$ תחרימו ביה $\mathfrak{G}\mathfrak{I}\mathfrak{S}$, as in 19.
- (25) מלאכים, only elsewhere of the spies in 17^b ($\wedge$ $\mathfrak{G}$). Here $\mathfrak{G}$ has κατασκοπέυσαντας = מרגלים as generally. HOLLENBERG would follow $\mathfrak{G}$.

- 1 (13) **ח** וְנָתַן. It is better to have either two perfects or two participles. KAUTZSCH translates two perfects with **Ⓞ** κατέπαυσεν ὑμᾶς καὶ ἔδωκεν, and **Ⓜ** *dedit vobis requiem, et omnem terram*. But these versions may simply have translated according to the general sense and not have read הניח.
- (15) Omit (δ) with **Ⓞ** (ALBERS, KAUTZSCH, DILLM.). 5
- 2 (4) **ח** והתצפנו. Singular suffixes are not uncommonly used in reference to a collective plural, e. g. Israelites, but this reference to שני is very difficult. **Ⓜ** *abscondit* without an object, points to a reading ותצפן; and **Ⓞ** ἔκρυπεν αὐτούς would be a natural rendering of the same reading; from which the **ח** reading arose by the 10 accidental repetition of the ו of the following והאמר.
- (9) **Ⓞ** וְכִי נִמְנוּ וְג'.
- (12) **Ⓞ** וְנָתַתָּם לִי אוֹת אֲמַת.
- (15^b) **Ⓞ** ^ . The words, as they stand, seem to be two independent glosses inserted to explain how they could get out of the city. When the walls fall in c. 6, we are 15 not told how Rahab's house was preserved. On the other hand this would account for the omission of the words by **Ⓞ**, so that the two clauses may result from combining two sources.
- (21) **Ⓞ** ^ וּלְכוּ to end. When 21^b was omitted, וּלְכוּ would disappear before the וּלְכוּ of v. 22. DILLM. suggests that it was too soon to put the cord in the window, but 20 the recurring וּלְכוּ sufficiently accounts for the various reading.
- 3 (14) The article in הארון shows that הברית is redactional.
- (15) **Ⓞ** הַכֹּהֲנִים with **Ⓞ**; **ח** ^; **Ⓜ** *ingressisque cis Jordanem*. Possibly נשאוי הארון should be omitted altogether. Elsewhere in this narrative the priests are always mentioned 25 as the bearers of the ark, and the occurrence of the phrase without the priests seems improbable; nor is it likely that there was a form of the story in which the ark appeared without any priests.
- (16) **ח** K^othib בארם, Q^re מארם; **Ⓞ** הרחק מאר מארם: ἀφεστηκὸς μακρὰν σφόδρα σφοδρῶς, reading הרחק מאר מאר, and carrying on the last ם to the following העיר 30 Σ: ἀπὸ Ἀδομ. Both the name *Adam* and the description of it as *the city* are suspicious. The original reading was not improbably: הרחק מאר מהעיר וְג'.
- 4 (8) יהושע, **Ⓞ** Κύριος τῷ ἠησοῦ, a combination of the readings יהושע and יהוה, which some **Ⓞ** MSS supplement by adding ὁ θεός. 35
- (10) Omit (α) with **Ⓞ**, like the preceding words from העם to עד תם, this is a somewhat mechanical gloss. ALBERS' translation *bis vollendet waren die Worte die Josua auf Befehl Jahres zu dem Volke redete*, necessitates a very extensive re-arrangement of the different sections of the narrative. The redactor may have transposed his material to the extent ALBERS supposes, but if he did, the restoration 40 of the original cannot be accomplished with any certainty.
- (11) הכהנים, **Ⓞ** οἱ λίθοι.
- (16) **ח** הערות, a P term, which must be due to a scribe's mistake; **Ⓞ**^{M*} as text τῆς διαθήκας; **Ⓞ** has the *conflate* reading τῆς διαθήκας τοῦ μαρτυρίου.
- (20) Often ascribed to RD or D², but a Deuteronomistic writer would not go out of 45 his way to emphasize the sanctuary at Gilgal. On the other hand, the account of these twelve stones is finished in v. 8; but RJE having expanded the narrative by sections from J, feels it necessary to repeat and amplify the account of the twelve stones.
- (21) אבותם, **Ⓞ** ὑμᾶς. 50
- (24) **ח** וְרָאתָם, an impossible construction after למען.
- 5 (1) עברם, Q^re and many MSS; also **Ⓞ**Ⓜ.

Ⓟ in cc. 12-22.

The constant use of the perfect with ו (ועבר &c. ויניח) is a little suspicious. It is characteristic of these chapters both in P and JE; as are also most of the terms used in describing the boundary lines. These facts suggest a closer connection between P and JE here than elsewhere, possibly a use of JE by P rather than a combination of JE with P by RP. The obvious mutilations of the lists of cities in the Northern tribes, 19,5.30.38, might be due to the altered circumstances of the Jews of the Restoration. The original lists gave the cities occupied by the Israelites before the Captivity; when P or RP edited Joshua, the cities which were formerly Israelite but did not come into the possession of the restored Jews, were omitted.

Suspicious roused by the use of the perfect with ו are strengthened by the occurrence in 15,3 of the clause וזה יהיה לכם גבול נגב. The use of a perfect may be explained as due to the late authorship of the sections, or as a frequentative usage expressing what is continuously true; but the לכם, if original, suggests another explanation.

In Ex. 25—31 instructions are given to Moses for the building of the Tabernacle &c.; in Ex. 35—40 we are told how these instructions were carried out, the narrative being repeated *verbatim* from the instructions, with the simple substitution of past tenses for future. In the instructions the perfect with ו is regularly used to express a command; in 35—40 these perfects are regularly changed into imperfects with ו *consecutive*. In 36,29.30 (based on 26,24.25) the perfects of the instructions are by an oversight copied into the narrative without correction.

May not the tenses in Joshua and the form of the clause in 15,3 have a similar explanation? The account of the boundaries was given originally in the form of instructions from JHVH to Joshua, or from Joshua to the people. Our present account was adapted from the original as Ex. 35—40 was from Ex. 25—31, but the editor, who made this adaption in Joshua, wrote when the classical idiom of the perfect with ו was neglected and did not feel it necessary to alter these tenses. The supposition that these perfects are frequentative is rendered improbable by the fact that they are constantly connected with imperfects with ו consecutive (וייהי... ועבר 15,2.3).

If this view were adopted 15,3 would, like Ex. 36,29.30, be a clause left by inadvertence in its original form; and the frequent variations of K^othib and Q^orê between ויהיה and ויהי might also be traces of the process of adaptation.

- I (2) Omit (α) with Ⓞ, ALBERS, DILLM. and KAUTZSCH. In this and other cases glosses &c. not found in Ⓞ are probably glosses later than the MSS from which Ⓞ was translated and, therefore, better treated as variations of the text. There is no real difference between late modifications of the text and glosses; authorities, therefore, do not clearly distinguish them, and it may be understood that when authorities are quoted in support of an omission, such quotations include cases where they treat the words as a gloss.
- (4) Omit (β) with Ⓞ (ALBERS, DILLM, KAUTZSCH). Interrupts the connection between the first and second ו. The use of *Hittites* for *Canaanites* generally is very unusual, only Ez. 16,3.45.
- (7) Omit (γ) with Ⓞ (DILLM.). Note ממנו with masc. suffix,

—❦❦❦ Critical Notes on Joshua ❦❦❦—

AMONGST recent work on the analysis of the Book of Joshua, attention may be called to the analysis given in DRIVER'S *Introduction to the O. T.*; in W. E. ADDIS, *Documents of the Hexateuch*, Vol. i (London, 1892); and in E. ALBERS' *Die Quellenberichte in Josua i—xvii* (Bonn, 1891).

With the exception of c. 24 and fragments directly connecting with Jud. 1, ADDIS does not separate J and E in Jud.; on the other hand careful attention has been given to the removal of RD additions, and ADDIS definitely assigns 19, 1^a. 8^a. 9. 10^a. 15. 17^a. 25. 26^a. 32. 35-37. 40-46 to JE. He also gives to JE sections usually held to be RD possibly on a JE basis, *viz.* 5, 1; 10, 28-31. 33. 34. 36-39. 10 43. On this latter point there is little real difference between the two positions.

DRIVER indeed separates JE into two parallel narratives in cc. 3 and 4, but does not determine which is J, and which E; c. 24 is ascribed to E; otherwise JE is not analyzed into J and E. The strata of RD are not distinguished.

ALBERS on the other hand carries the analysis not only of J and E, but 15 also of J¹ and J², E¹ and E² into minute detail, leaving very little JE not divided up. He has recourse to equally minute and also to very extensive transpositions of clauses and paragraphs of the text. Like ADDIS he is inclined to enrich E at the expense of RD. This minute work is based upon very careful investigation and ingenious reasoning and in many respects makes a very valuable contribution to the analysis of JE in Joshua; but the data do not admit of the exact and complete analysis which ALBERS obtains.

A special feature of ALBERS' work is the analysis of RD into D^a: the author of Deut. 1-3; 31, 1-8, and D^b: the author of Deut. 4. 29. 30. D^a is anxious to emphasize the fact that Joshua was the fully accredited successor of Moses; 25 D^b dwells upon his exact observance of the Law. ALBERS refers to D^a: 1, 3-6. 9. 12-17^a. 18^a; 3, 7; 4, 14; 6, 27; 8, 1^{a2b}. 18^{a7}; 10, 8. 25; — and to D^b: 1, 7. 8. 17^b. 18^b; 2, 9^b-11. 24; 4, 21-24; 6, 18; 7, 12^b. 14. 15. 24. 25^b. 26^{a3}; 8, 2^a. 24^{a3}. 27. 30-35; 9, 9^b. 10. 24. 27^{b3}; 10, 1^{a3}. 40-42; 12, 1-6. 7^b. 8^b.

The presence of more than one Deuteronomistic hand in Joshua is very 30 probable, but this or any other analysis of the RD sections between two or more Redactors has not yet been sufficiently tested to be regarded as established.

- 24 לעינינו את האתות הגדולות האלה וישמרנו בכל הדרך אשר הלכנו בה ובכל
 העמים אשר עברנו בקרבם: ויגרש יהוה את כל העמים ואת האמרי יושב הארץ
 מפנינו גם אנחנו נעבד את יהוה כי הוא אלהינו: ויאמר יהושע אל העם לא
 תוכלו לעבד את יהוה כי אלהים קדשים הוא אל קנוא הוא לא ישא לפשעכם
 5 ולחטאותיכם: כי תעזבו את יהוה ועבדתם אלהי נִכְר ושב והרע לכם וכלה
 אתכם אחרי אשר היטיב לכם: ויאמר העם אל יהושע לא כי את יהוה נעבד:
 ויאמר יהושע אל העם עדים אתם בכם כי אתם בחרתם לכם את יהוה לעבד
 22 אותו: ועתה הסירו את אלהי הַנִּכְר אשר בקרבכם והטו את לבבכם אל יהוה
 23 אלהי ישראל: ויאמרו העם אל יהושע את יהוה אלהינו נעבד ובקולו נשמע:
 24 ויכרת יהושע ברית לעם ביום ההוא וישם לו חק ומשפט בשִׁבְם: ויכתב
 10 יהושע את הדברים האלה בספר תורת אלהים ויקח אבן גדולה ויקמה שם תחת
 האלה אשר במקדש יהוה: ויאמר יהושע אל כל העם הנה האבן הזאת תהיה
 27 בנו לעדה כי היא שמעה את כל אמרי יהוה אשר דבר עמנו והיתה בכם לעדה
 פן תכחשון באלהיכם: וישלח יהושע את העם איש לנחלתו:
 28 ויהי אחרי הדברים האלה וימת יהושע בן נון עבד יהוה בן מאה ועשר
 15 שנים: ויקברו אתו בגבול נחלתו בתְּמִנַת סָרַח אשר בהר אפרים מצפון להר
 ל גֵּזֵעַ: ויעבד ישראל את יהוה כל ימי יהושע וכל ימי הזקנים אשר האריכו ימים
 31 אחרי יהושע ואשר ידעו את כל מעשה יהוה אשר עשה לישראל:
 ואת עצמות יוסף אשר העלו בני ישראל ממצרים קברו בשִׁבְם בחלקת
 32 השדה אשר קנה יעקב מאת בני חמור אבי שִׁבְם במאה קשיטה ויהי ל-יוסף
 20 לנחלה: ואלעזר בן אהרן מת ויקברו אתו בגבעת פינחס בנו אשר נתן לו בהר
 33 אפרים:

24:22 (x) ויאמרו עדים

23,7 ושמאול: לבלתי בוא בגוים האלה הנשארים האלה אתכם ובשם אלהיהם לא
 8 תזכירו ולא תשביעו ולא תעבדום ולא תשתחוו להם: כי אם ביהוה אלהיכם
 9 תדבקו כאשר עשיתם עד היום הזה: ויורש יהוה מפניכם גוים גדלים ועצומים
 י ואתם לא עמד איש בפניכם עד היום הזה: איש אחד מכם ירדף אלף כי יהוה
 11 אלהיכם הוא הנלחם לכם כאשר דבר לכם: ונשמרתם מאד לנפשתיכם לאהבה
 12 את יהוה אלהיכם: כי אם שוב תשובו ודבקתם ביתר הגוים האלה הנשארים
 13 האלה אתכם והתחתנתם בהם ובאתם בהם והם בכם: ידוע תדעו כי לא יוסיף
 יהוה אלהיכם להוריש את הגוים האלה מלפניכם והיו לכם לפח ולמוקש ולשטמ
 בצדיכם ולצננים בעיניכם עד אבדכם מעל האדמה הטובה הזאת אשר נתן לכם
 14 יהוה אלהיכם: והנה אנכי הולך היום בדרך כל הארץ וידעתם ככל לבבכם ובכל
 נפשכם כי לא נפל דבר אחד מכל הדברים הטובים אשר דבר יהוה אלהיכם
 15 עליכם הכל באו לכם לא נפל ממנו דבר אחד: והיה כאשר בא עליכם כל הדבר
 הטוב אשר דבר יהוה אלהיכם אליכם כן יביא יהוה עליכם את כל הדבר הרע
 עד השמידו אותכם מעל האדמה הטובה הזאת אשר נתן לכם יהוה אלהיכם:
 16 בעברכם את ברית יהוה אלהיכם אשר צוה אתכם והלכתם ועבדתם אלהים אחרים:
 והשתחוויתם להם:

24,א ויאסף יהושע את כל שבטי ישראל שְׁכֵמָה ויקרא לזקני ישראל ולראשי
 2 ולשפטים ולשטריו ויטיצו לפני האלהים: ויאמר יהושע אל כל העם כה אמר
 יהוה אלהי ישראל בעבר הנהר ישבו אבותיכם מעולם תרח אבי אברהם ואבי
 3 נחור ויעבדו אלהים אחרים: ואקח את אביכם את אברהם מעבר הנהר ואולץ
 4 אותו בכל ארץ כנען וארב את זרעו ואתן לו את יצחק: ואתן ליצחק את יעקב
 ה ואת עשו ואתן לעשו את הר שְׁעִיר לְרֵשֶׁת אוֹתוֹ ויעקב ובניו ירדו מצרים: ואשלח
 את משה ואת אהרן ואגף את מצרים בנפלאות: אשר עשיתי בקרבן ואחר
 6 הוצאתי אתכם: ואוציא את אבותיכם ממצרים ותבאו הימה וירדפו מצרים אחרי
 7 אבותיכם ברכב ובפרשים ים סוף: ויצעקו אל יהוה וישם מַאֲפֵל ביניכם ובין
 המצרים ויבא עליו את הים ויכסהו ותראינה עיניכם את אשר עשיתי במצרים
 8 ותשבּו במדבר ימים רפים: ואביאה אתכם אל ארץ האמרי היושב בעבר הירדן
 9 וילחמו אתכם ואתן אותם בידכם ותירשו את ארצם ואשמדום מפניכם: ויקם בְּלָק
 בן צפור מלך מואב וילחם בישראל וישלח ויקרא לבלעם בן בעור לקלל אתכם:
 10 ולא אביתי לשמע לבלעם ויברך ברוך אתכם ואצל אתכם מידו: ותעברו את
 11 הירדן ותבאו אל יריחו וילחמו בכם בעלי יריחו האמרי והפרזי והכנעני והחתי
 12 והגרגשי ההוי והיבוסים ואתן אותם בידכם: ואשלח לפניכם את הַצְרָעָה ותגַרְשׁ
 13 אותם מפניכם שנים עשר- מלכי האמרי לא בתרבוך ולא בקשתך: ואתן לכם
 35 ארץ אשר לא יגעת בה זערים אשר לא בניתם ותשבּו בהם כרמים ויתים אשר
 14 לא נטעתם אתם אכלים: ועתה יראו את יהוה ועבדו אתו בתמים ובאמת והסירו
 15 את אלהים אשר עבדו אבותיכם בעבר הנהר ובמצרים ועבדו את יהוה: ואם רע
 בעיניכם לעבד את יהוה בְּחַרו לכם היום את מי תעבדון אם את אלהים אשר
 עבדו אבותיכם אשר בעבר הנהר ואם את אלהי האמרי אשר אתם יושבים
 40 בארצם ואנכי וביתי נעבד את יהוה:
 17.16 ויען העם ויאמר תלילה לנו מעוב את יהוה לעבד אלהים אחרים: כי יהוה
 אלהינו הוא המעלה אתנו ואת אבותינו מארץ מצרים מבית עבדים ואשר עשה

—*—

23,16 (א) וַתֵּרָא אֵף יְהוָה בְּכֶם וַאֲבַדְתֶּם מִתְּרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר נָתַן לָכֶם

- ואל בני גד ואל בני שבט מנשה אל ארץ הגלעד את פינחס בן אלעזר הכהן: 22
ועשרה נשיאים עמו נשיא אחד נשיא אחד לבית אב לכל משות ישראל ואיש 14
ראש בית אבותם המה לאלפי ישראל: ויבאו אל בני ראובן ואל בני גד ואל 15
חצי שבט מנשה אל ארץ הגלעד וידברו אתם לאמר: כה אמרו כל עדת יהוה 16
מה המעל הזה אשר מעלתם באלהי ישראל לשוב היום מאחרי יהוה בבנותכם 5
לכם מובח למקדכם היום ביהוה: המעט לנו את עון פעור אשר לא הטהרנו 17
ממנו עד היום הזה ויהי הנגף בעדת יהוה: ואתם תשובו היום מאחרי יהוה והיה 18
אתם תמרדו היום ביהוה ומחר אל כל עדת ישראל יקצף: ואך אם טמאה ארץ 19
אחותכם עברו לכם אל ארץ אחות יהוה אשר שכן שם משכן יהוה והאחוו בתוכנו
וכיהוה אל תמרדו ואותנו אל תמרדו בבנתכם לכם מובח מבלעדי מובח יהוה 10
אלהינו: הלוא עָן בן זרח מעל מעל בחרם ועל כל עדת ישראל היה קצף 3
והוא איש אחד לא גוע בעונו:
- ויענו בני ראובן ובני גד וחצי שבט המנשה וידברו אל- ראשי אלפי ישראל: 21
אל אלהים יהוה אל אלהים יהוה הוא ידע וישראל הוא ידע אם במרד ואם 22
במעל ביהוה אל תושיענו היום הזה: לבנות לנו מובח לשוב מאחרי יהוה ואם 15
להעלות עליו עולה ומנחה ואם לעשות עליו זבחי שלמים יהוה הוא יבקש: ואם 24
לא מְקַאָגה מדבר עשינו את זאת לאמר מחר יאמרו בניכם לבנינו לאמר מה
לכם וליהוה אלהי ישראל: וגבול נתן יהוה בנינו ובניכם בני ראובן ובני גד את 25
הירדן אין לכם חלק ביהוה והשביתו בניכם את בנינו לבלתי ירא את יהוה: 26
ונאמר נעשה נא לנו * * * לבנות את המובח לא לעולה ולא לזבח: כי עד הוא 20
בינינו ובניכם ובין דורותינו אחרינו לעבד את עבדת יהוה לפני בעלותינו
ובזבחינו ובשלמינו ולא יאמרו בניכם מחר לבנינו אין לכם חלק ביהוה: ונאמר 28
והיה כי יאמרו אלינו ואל דרתינו מחר ואמרנו ראו את תכנית מובח יהוה אשר
עשו אבותינו לא לעולה ולא לזבח כי עד הוא בינינו ובניכם: חלילה לנו ממנו 29
למרד ביהוה ולשוב היום מאחרי יהוה לבנות מובח לעלה למנחה ולזבח מלבד 25
מובח יהוה אלהינו אשר לפני משכנו:
- וישמע פינחס הכהן ונשיאי העדה ראשי אלפי ישראל אשר אתו את ל
הדברים אשר דברו בני ראובן ובני גד ובני מנשה וייטב בעיניהם: ויאמר פינחס 31
בן אלעזר הכהן אל בני ראובן ואל בני גד ואל בני מנשה היום ידענו כי בתוכנו
יהוה אשר לא מעלתם ביהוה המעל הזה אז הצלתם את בני ישראל מיד יהוה: 30
וישב פינחס בן אלעזר הכהן והנשיאים מאת בני ראובן ומאת בני גד מארץ 32
הגלעד אל ארץ כנען אל בני ישראל וישיבו אותם דבר: וייטב הדבר בעיני בני 33
ישראל ויברכו אלהים בני ישראל ולא אמרו לעלות עליהם לצבא לשחת את
הארץ אשר בני ראובן ובני גד ישבים בה: ויקראו בני ראובן ובני גד למובח 34
גלעד: כי עד הוא בינתינו כי יהוה האלהים: 35

23 א ויהי מימים רבים אחרי אשר הניח יהוה לישראל מכל איביהם מסביב ויהושע א

- זקן בא בימים: ויקרא יהושע לכל ישראל לזקניו ולראשיו ולשפטיו ולשטריו ויאמר 2
אלהם אני זקנתי באתי בימים: ואתם ראיתם את כל אשר עשה יהוה אלהיכם 3
לכל הגוים האלה מפניכם כי יהוה אלהיכם הוא הנלחם לכם: ראו הפלתי לכם 4
את הגוים הנשארים האלה בנחלה לשבטיכם מן הירדן וכל הגוים אשר הכרתי
ו-עד הים- הגדול מבווא השמש יהיה גבולכם: ויהוה אלהיכם הוא יהדפם מפניכם 5
והוריש אתם מלפניכם וירשתם את ארצם כאשר דבר יהוה אלהיכם לכם: וחזקתם 6
מאד לשמר ולעשות את כל הכתוב בספר תורת משה לבלתי סור ממנו ימין

21,27 למשפחת בני קֶהֶת הַנּוֹתָרִים: וּלְבְנֵי גֵרְשׁוֹן מִמִּשְׁפַּחַת הַלְוִיִּם מַחְצֵי מִטָּה מִנְשֵׁה
 אֶת עֵיר מְקַלְט הַרְצַח אֶת גֵּלוֹן בְּבֶשֶׁן וְאֶת מִגְרֶשֶׁה וְאֶת בְּעֶשְׂתָּרָה וְאֶת מִגְרֶשֶׁה
 29.28 עֵרִים שְׁתֵּים: וּמִמִּטָּה יִשְׁשֹׁכֶר אֶת קֶשִׁיּוֹן וְאֶת מִגְרֶשֶׁה אֶת דְּבָרַת וְאֶת מִגְרֶשֶׁה: אֶת
 ל יִרְמוֹת וְאֶת מִגְרֶשֶׁה אֶת עֵיִן גִּנִּים וְאֶת מִגְרֶשֶׁה עֵרִים אַרְבַּע: וּמִמִּטָּה אֲשֶׁר אֶת
 31 מִשְׁאָל וְאֶת מִגְרֶשֶׁה אֶת עֵבְרוֹן וְאֶת מִגְרֶשֶׁה: אֶת חֶלְקֶת וְאֶת מִגְרֶשֶׁה וְאֶת רַחֵב
 32 וְאֶת מִגְרֶשֶׁה עֵרִים אַרְבַּע: וּמִמִּטָּה נִפְתָּלִי אֶת עֵיר מְקַלְט הַרְצַח אֶת קָדֵשׁ בְּגִלִּיל
 וְאֶת מִגְרֶשֶׁה וְאֶת חִמָּת דָּאֵר וְאֶת מִגְרֶשֶׁה וְאֶת קָרְתָן וְאֶת מִגְרֶשֶׁה עֵרִים שְׁלֹשׁ:
 33 כָּל עֵרֵי הַגֵּרָשָׁנִי לְמִשְׁפַּחַת שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה עֵיר וּמִגְרֶשֶׁהֶן:
 34 וּלְמִשְׁפַּחַת בְּנֵי מְרָרִי הַלְוִיִּם הַנּוֹתָרִים מֵאֵת מִטָּה זְבוּלָן אֶת יֶקֶנֶם וְאֶת
 10 לֵה מִגְרֶשֶׁה אֶת קָרְתָה וְאֶת מִגְרֶשֶׁה: אֶת רִמְנָה וְאֶת מִגְרֶשֶׁה אֶת נְהַלֵּל וְאֶת מִגְרֶשֶׁה
 36 עֵרִים אַרְבַּע: וּמִמִּטָּה רְאוּבֵן אֶת עֵיר מְקַלְט הַרְצַח אֶת בָּצֵר בְּמִדְבָּר וְאֶת מִגְרֶשֶׁה
 וְאֶת יַחְצֵה וְאֶת מִגְרֶשֶׁה וְאֶת קִדְמַת וְאֶת מִגְרֶשֶׁה וְאֶת מִיפְעֵת וְאֶת מִגְרֶשֶׁה עֵרִים
 אַרְבַּע: וּמִמִּטָּה גַד אֶת עֵיר מְקַלְט הַרְצַח אֶת רִמְת בְּגִלְעָד וְאֶת מִגְרֶשֶׁה וְאֶת מַחְנִים
 37 וְאֶת מִגְרֶשֶׁה: אֶת חֶשְׁבוֹן וְאֶת מִגְרֶשֶׁה אֶת יַעֲזֹר וְאֶת מִגְרֶשֶׁה כָּל עֵרִים אַרְבַּע:
 38 כָּל הָעֵרִים לְבְנֵי מְרָרִי לְמִשְׁפַּחַת הַנּוֹתָרִים מִמִּשְׁפַּחַת הַלְוִיִּם וַיְהִי גֹרֶלֶם עֵרִים 15
 39 שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה: כָּל עֵרֵי הַלְוִיִּם בְּתוֹךְ אֶהֱזֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עֵרִים אַרְבָּעִים וּשְׁמֹנֶה
 מ וּמִגְרֶשֶׁהֶן: תְּהִינָה הָעֵרִים הָאֵלֶּה עֵיר עֵיר וּמִגְרֶשֶׁה סְבִיבֹתֶיהָ כֵּן לְכָל הָעֵרִים
 הָאֵלֶּה:

41 וַיִּתֵּן יְהוָה לְיִשְׂרָאֵל אֶת כָּל הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַע לַתּוֹתָם לְאֲבוֹתָם וַיְרִשׁוּהָ וַיִּשְׁבּוּ
 42 בָּהּ: וַיִּנַּח יְהוָה לָהֶם מִסְכִּיב כָּכָל אֲשֶׁר נִשְׁבַע לְאֲבוֹתָם וְלֹא עָמַד אִישׁ בַּפְּנִימָה
 43 מִכָּל אִיבֵיהֶם אֶת כָּל אִיבֵיהֶם נָתַן יְהוָה בְּיָדָם: לֹא נָפַל דָּבָר מִכָּל הַדְּבָר הַטּוֹב
 אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל בֵּית יִשְׂרָאֵל הַכֹּל בָּא:

22,2.8 אִזּו יִקְרָא יְהוֹשֻׁעַ לְרְאוּבֵנִי וּלְגַדִּי וּלְחֻצֵי מִטָּה מִנְשֵׁה: וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶם אַתֶּם
 25 שְׁמַרְתֶּם אֶת כָּל אֲשֶׁר צִוָּה אֶתְכֶם מִשֵּׁה עֶבֶד יְהוָה וְתִשְׁמְעוּ בְּקוֹלִי לְכָל אֲשֶׁר צִוִּיתִי
 3 אַתְכֶם: לֹא עִוַּבְתֶּם אֶת אֲחֵיכֶם זֶה יָמִים רַבִּים עַד הַיּוֹם הַזֶּה וְשַׁמַּרְתֶּם אֶת מִשְׁמַרְתִּי
 4 מִצִּוַּת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: וְעַתָּה הִנֵּחַ יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לְאֲחֵיכֶם כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָהֶם וְעַתָּה
 ה פָּנּוּ וּלְכוּ לְכֶם לְאֲחֵיכֶם אֶל אֶרֶץ אֶהֱזַחְכֶם אֲשֶׁר נָתַן לְכֶם מִשֵּׁה עֶבֶד יְהוָה בְּעֵבֶר
 הִירְדָן: רַק שְׁמַרוּ מְאֹד לַעֲשׂוֹת אֶת הַמִּצְוָה וְאֶת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר צִוָּה אֶתְכֶם מִשֵּׁה
 30 עֶבֶד יְהוָה לְאַהֲבָה אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְלַכֵּת בְּכָל דְּרָכָיו וּלְשַׁמֵּר מִצְוֹתָיו וּלְדַבָּקָה
 6 בּוֹ וּלְעַבְדּוֹ בְּכָל לְבַבְכֶם וּבְכָל נַפְשְׁכֶם: וַיְבָרַכְם יְהוֹשֻׁעַ וַיִּשְׁלַחֵם וַיִּלְכוּ אֶל
 אֱלֹהֵיהֶם:

7 וְלְחֻצֵי שִׁבְט הַמְּנַשֶּׁה נָתַן מִשֵּׁה בְּקֶשֶׁן וְלְחֻצֵי נָתַן יְהוֹשֻׁעַ עִם אֲחֵיהֶם מֵעֵבֶר
 הַיַּרְדֵּן יַמָּה

8 וַיְבָרַכְם יְהוֹשֻׁעַ אֶל אֱלֹהֵיהֶם וַיְבָרַכְם: בְּנִכְסִים רַבִּים שֶׁ־בּוֹ אֵל אֱלֹהֵי־הֵם
 35 וּבְמִקְנֵה רֶב מְאֹד בְּכֶסֶף וּבְזָהָב וּבְנַחֲשֵׁת וּבְכִרְוֹל וּבְשִׁלְמוֹת הַרְבֵּה מְאֹד חֶלְקוֹ שֶׁ־לֵּל
 אִיבֵי־הֵם עִם אֲחֵי־הֵם:

9 וַיִּשְׁבּוּ וַיִּלְכוּ בְנֵי רְאוּבֵן וּבְנֵי גַד וְחֻצֵי שִׁבְט הַמְּנַשֶּׁה מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִשְׁלַח
 אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ כְּנַעַן לְלַכֵּת אֶל אֶרֶץ הַגִּלְעָד אֶל אֶרֶץ אֶהֱזַתָּם אֲשֶׁר נֶאֱחָזוּ בָּהּ עַל פִּי
 40 יְהוָה בְּיַד מִשֵּׁה: וַיָּבֹאוּ אֶל גִּלְיָלוֹת הַיַּרְדֵּן אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ כְּנַעַן וַיִּבְנוּ בְנֵי רְאוּבֵן וּבְנֵי
 11 גַד וְחֻצֵי שִׁבְט הַמְּנַשֶּׁה שֵׁם מְזֻבָּח עַל הַיַּרְדֵּן מְזֻבָּח גְּדוֹל לְמִרְאָה: וַיִּשְׁמְעוּ בְנֵי
 יִשְׂרָאֵל לְאֹמֶר הִנֵּה בְנֵי רְאוּבֵן וּבְנֵי גַד וְחֻצֵי שִׁבְט הַמְּנַשֶּׁה אֶת הַמְּזֻבָּח אֶל
 12 מוֹל אֶרֶץ כְּנַעַן אֶל גִּלְיָלוֹת הַיַּרְדֵּן אֶל עֵבֶר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיִּשְׁמְעוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְהָלוּ
 13 כָּל עַדַּת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שְׁלַח לְעֹלֹת עֲלֵיהֶם לְצַבֵּא: וַיִּשְׁלַחוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל בְּנֵי רְאוּבֵן

וידבר יהוה אל יהושע לאמר: דבר אל בני ישראל לאמר תנו לכם את ערי 20,2,8
 המקלט אשר דברתי אליכם ביד משה: לנוס שמה רוצח מכה נפש³ בשגגה
 והיו לכם למקלט מגאל הדם: ^β עד עמדו לפני העדה למשפט: ויקדשו את קדש 7:6
 בגליל בהר נפתלי ואת שֶׁקֶם בהר אפרים ואת קרית ארבע היא חברון בהר יהודה:
 ומעבר לירדן^δ נתנו את גֶּצֶר במדבר במישר ממטה ראובן ואת ראמות בגלעד 5
 ממטה גד ואת גֶּלוֹן בְּשָׁן ממטה מנשה: אלה היו ערי המועדה לכל בני ישראל 9
 ולגר הגר בתוכם לנוס שמה כל מכה נפש בשגגה ולא ימות ביד גאל הדם עד
 עמדו לפני העדה:

ויוגשו ראשי אבות הלויים אל אלעזר הכהן ואל יהושע בן נון ואל ראשי 21,8
 אבות המטות לבני ישראל: וידברו אליהם בשלה בארץ כנען לאמר יהוה צוה 2
 ביד משה לתת לנו ערים לשבת ומְגִרְשֵׁיהֶן לבהמתנו: ויתנו בני ישראל ללויים 3
 מנחלתם אל פי יהוה את הערים האלה ואת מְגִרְשֵׁיהֶן: ויצא הגורל למשפחת 4
 הקהתי ויהי לבני אהרן הכהן מן הלויים ממטה יהודה וממטה השמעני וממטה 5
 בנימן בגורל ערים שלש עשרה: ולבני קהת הנותרים לִמְשַׁפְּחֹתֵם מִמַּטֵּה אֶפְרַיִם 15
 וממטה דן ומחצי מטה בגורל ערים עשר: ולבני גֶרְשׁוֹן לִמְשַׁפְּחֹתֵם מִמַּטֵּה 6
 יששכר וממטה אֲשֶׁר וממטה נפתלי ומחצי מטה מנשה בבשן בגורל ערים שלש 7
 עשרה: לבני מְרָרִי למשפחתם ממטה ראובן וממטה גד וממטה זבולן ערים שתיים 7
 עשרה: ויתנו בני ישראל ללויים את הערים האלה ואת מְגִרְשֵׁיהֶן כאשר צוה יהוה 8
 ביד משה בגורל: ויתנו ממטה בני יהודה וממטה בני שמעון את הערים האלה 9
 אשר יקרא אתהן בשם: ויהי לבני אהרן ממשפחת הקהתי מבני לוי כי להם היה 1
 הגורל ראשונה: ויתנו להם את קרית ארבע אבי הענוק היא חברון בהר יהודה 11
 ואת מגרשה סביבתייה: ואת שדה העיר ואת חצריה נתנו לכלֵב בן יִפְגָּה באֶחָוֹתָיו: 12
 ולבני אהרן הכהן נתנו את עיר מְקַלֵּט הרצח את חברון ואת מְגִרְשֵׁיהָ ואת לְבָנָה 13
 ואת מגרשיה: ואת יָתֵר ואת מגרשה ואת אשתמוע ואת מגרשה: ואת חֶלֶן ואת 25
 מגרשה ואת דָּבָר ואת מגרשה: ואת עִשָׁן ואת מגרשה ואת יִטָּה ואת מגרשה את 16
 בית שמש ואת מגרשה ערים תשע מאת שני השבטים האלה: וממטה בנימין 17
 את גבעון ואת מגרשה את גֶּבֶע ואת מגרשה: את עֲנָתוֹת ואת מגרשה ואת עלמון 18
 ואת מגרשה ערים ארבע: כל ערי בני אהרן הכהנים שלש עשרה ערים ומגרשיהן: 19
 ולמשפחות בני קהת הלויים הנותרים מבני קהת ויהי ערי גורלם ממטה 30
 אפרים: ויתנו להם את עיר מְקַלֵּט הרצח את שֶׁקֶם ואת מגרשה בהר אפרים ואת 21
 גֶּזֶר ואת מגרשה: ואת קֶבְצִים ואת מגרשה ואת בית הרוֹן ואת מגרשה ערים 22
 ארבע: וממטה דן את אֶלְתָּקָא ואת מגרשה את גִּבְתוֹן ואת מגרשה: את אֵילוֹן 24 23
 ואת מגרשה את יִבְלָעַם ואת מגרשה ערים ארבע: וממחצית מטה מנשה את 24
 תַּעֲנָךְ ואת מגרשה ואת גַּת רִמּוֹן ואת מגרשה ערים שתיים: כל ערים עשר ומגרשיהן 35

20,3 בבלי דעת

- 4 (β) ונס אל אחת מהערים האלה ועמד פתח שער העיר ודבר באוני וקני העיר ההיא את
 5 דבריו ואספו אתו העירה אליהם ונתנו לו מקום וישב עמם: וכי ירדף גאל הדם אחריו ולא
 6 יסגרו את הרצח בידו כי בבלי דעת הפה את רעהו ולא שנא הוא לו מתמול שלשום: וישב
 בעיר ההיא
 6¹ (γ) עד מות הכהן הגדול אשר יהיה בימים ההם או ישוב הרוצח ובא אל עירו ואל ביתו אל
 העיר אשר נס משם:
 8 (δ) יריחו מורחה

- 19,6-4 ועָצָם: וְאֶלְתוֹלַד וּבְתוֹל וְחָרְמָה: וְצִקְלָג וּבֵית הַמְרַכְבֶּת וְחָצַר סוֹסָה: וּבֵית לְבָאוֹת
 7 וְשָׂרוֹחַן עָרִים שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה וְחֲצִירֵיהֶן: עֵינַי רְמוֹן *תְּכֵן* וְעֵתֵר וְעֵשָׂן עָרִים אַרְבַּע
 8 וְחֲצִירֵיהֶן: וְכָל הַחֲצִירִים אֲשֶׁר סְבִיבוֹת הָעָרִים הָאֵלֶּה עַד בְּעֵלֶת בְּאֵר רְמָת נֹגֵב זֹאת
 9 נִחְלַת מִטָּה בְּנֵי שְׁמַעוֹן לְמִשְׁפַּחְתָּם: מִחֶבֶל בְּנֵי יְהוּדָה נִחְלַת בְּנֵי שְׁמַעוֹן כִּי הָיָה
 5 חֶלֶק בְּנֵי יְהוּדָה רַב מֵהֶם וַיִּנְחֲלוּ בְּנֵי שְׁמַעוֹן בְּתוֹךְ נִחְלָתָם:
 11.1 וַיַּעַל הַגּוֹרֵל הַשְּׁלִישִׁי לְבְנֵי זְבוּלֹן לְמִשְׁפַּחְתָּם וַיְהִי גְבוּל נִחְלָתָם עַד שְׂרִיד: וַעֲלָה
 12 גְבוּלָם לַיְמָה וּמִרְעֵלָה וּפְנֵעַ בְּדִבְשֵׁת וּפְנֵעַ אֶל הַנְּחַל אֲשֶׁר עַל פְּנֵי יַקְנָעִים: וְשָׁב
 מִשְׂרִיד קְדָמָה מִזְרַח הַשֶּׁמֶשׁ עַל גְּבוּל כִּסְלֵת תְּבַר וַיֵּצֵא אֶל הַדְּבָרֶת וַעֲלָה יַפְעִי:
 14.13 וּמִשֶּׁם עָבַר קְדָמָה מִזְרַחָה גְּתָה חֶפְרָה קִצְוִי וַיֵּצֵא רְמוּנָה: וַיִּתְּאֵר הַנְּעָה: וְנֹסֵב
 10 אֹתוֹ הַגְּבוּל מִצְּפוֹן תְּתָן וְהָיוּ תְּצִאתוֹ גִּי יַפְתָּה אֶל: * * * וְקָצֵת וְנִהְלַל וּשְׁמֵרוֹן
 16 וַיְדַאֲלָה וּבֵית לָחֶם עָרִים שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה וְחֲצִירֵיהֶן: זֹאת נִחְלַת בְּנֵי זְבוּלֹן לְמִשְׁפַּחְתָּם
 הָעָרִים הָאֵלֶּה וְחֲצִירֵיהֶן:
 18.17 לַיִּשְׁשֹׁכַר יֵצֵא הַגּוֹרֵל הַרְבִּיעִי לְבְנֵי יִשְׁשֹׁכַר לְמִשְׁפַּחְתָּם: וַיְהִי גְבוּלָם יִזְרְעֵאל-
 21-19 וְהַכְּסָלוֹת וְשׁוֹנָם: וְהַפְּרִים וְשִׂיאוֹן וְאֶנְחָרֶת: וְהַרְבִּית וְקִשְׁיוֹן וְאַבְיָן: וְרְמָת וְעֵין גַּנִּים
 22 וְעֵין חֲדָה וּבֵית פְּצִיץ: וּפְנֵעַ הַגְּבוּל בְּתַכּוֹר וּשְׁחֲצוּמָה וּבֵית שֶׁמֶשׁ וְהָיוּ תְּצִאוֹת גְּבוּלָם
 23 הִירְדָן עָרִים שֶׁשׁ עֶשְׂרֵה וְחֲצִירֵיהֶן: זֹאת נִחְלַת מִטָּה בְּנֵי יִשְׁשֹׁכַר לְמִשְׁפַּחְתָּם הָעָרִים
 וְחֲצִירֵיהֶן:
 כה.24 וַיֵּצֵא הַגּוֹרֵל הַחֲמִישִׁי לְמִטָּה בְּנֵי אֲשֶׁר לְמִשְׁפַּחְתָּם: וַיְהִי גְבוּלָם חֶלְקַת וְחֹלִי
 27.26 וּבְטָן וְאַכְשָׁף: וְאֶלְמֶלֶךְ וְעַמְעֵד וּמִשְׁאֵל וּפְנֵעַ כְּרַמֵּל הַיְמָה וּבְשִׁיחֹר לְבָנָת: וְשָׁב
 מִזְרַח הַשֶּׁמֶשׁ בֵּית דָּנָן וּפְנֵעַ בּוּבּוֹלָן וּבְנֵי יַפְתָּה אֶל צְפוּנָה * * * בֵּית הָעֵמֶק
 20 28 וְנַעֲיָאל * * * וַיֵּצֵא אֶל כְּבוֹל מִשְׁמָאל: * * * וְעַבְדֵּן-וְרַחֵב וְחַמּוֹן וְקִנָּה * * * עַד
 29 צִדּוֹן רַבָּה: וְשָׁב הַגְּבוּל הַרְמָה וְעַד עִיר מְבַצֵּר צֹר וְשָׁב הַגְּבוּל חֶסֶה וְהָיוּ תְּצִאתוֹ
 ל הַיְמָה חֶלְבַּב וְאַכּוּיָב * * * * * וְעֵיבָיָה וְאַפְּקָ וְרַחֵב עָרִים עֶשְׂרִים וְשֵׁתִים וְחֲצִירֵיהֶן:
 31 זֹאת נִחְלַת מִטָּה בְּנֵי אֲשֶׁר לְמִשְׁפַּחְתָּם הָעָרִים הָאֵלֶּה וְחֲצִירֵיהֶן:
 25 33.32 לְבְנֵי נַפְתָּלִי יֵצֵא הַגּוֹרֵל הַשֵּׁשִׁי לְבְנֵי נַפְתָּלִי לְמִשְׁפַּחְתָּם: וַיְהִי גְבוּלָם מַחְלָף
 34 מֵאֵלּוֹן בְּצַעַנְגִּים וְאַדְמִי הַנֶּקֶב וַיְגַבְּאֵל עַד לְקוֹם וַיְהִי תְּצִאתוֹ הִירְדָן: וְשָׁב הַגְּבוּל
 יְמָה אֲזֹנוֹת תְּבוֹר וַיֵּצֵא מִשֶּׁם חֶקְקָה וּפְנֵעַ בּוּבּוֹלָן מִנֶּגֶב וּבְאֲשֶׁר פְּנֵעַ מִים * * * * *
 37-לה וְעָרֵי מְבַצֵּר הַצְּדִים צֹר וְחַמַּת רַבָּת וְכִנְרַת: וְאַדְמָה וְהַרְמָה וְחֲצוֹר: וְקָדִשׁ וְאַדְרָעִי
 38 וְעֵין חֲצוֹר: וַיְרָאוֹן וּמִגְדָּל אֶל חֶרֶם וּבֵית עֵנַת וּבֵית שֶׁמֶשׁ עָרִים תְּשַׁע עֶשְׂרֵה
 39 וְחֲצִירֵיהֶן: זֹאת נִחְלַת מִטָּה בְּנֵי נַפְתָּלִי לְמִשְׁפַּחְתָּם הָעָרִים וְחֲצִירֵיהֶן:
 30 41.מ לְמִטָּה בְּנֵי דָן לְמִשְׁפַּחְתָּם יֵצֵא הַגּוֹרֵל הַשְּׁבִיעִי: וַיְהִי גְבוּל נִחְלָתָם צָרְעָה
 44-42 וְאַשְׁתָּאוֹל וְעִיר שֶׁמֶשׁ: וְשַׁעֲלָבִין וְאֵילוֹן וַיְתַלָּה: וְאֵילוֹן וְתַמְנָתָה וְעַקְרוֹן: וְאַלְתָּקָה
 47-45 וַיְגַבְּתוֹן וּבְעֵלֶת: וַיְהִי וּבְנֵי בְרַק וְגַת רְמוֹן: וּמִי הִירְקוֹן - עִם הַגְּבוּל מוֹל יַפּוֹ: וַיֵּצֵא
 גְבוּל בְּנֵי דָן מֵהֶם וַיַּעֲלוּ בְנֵי דָן וַיִּלְחֲמוּ עִם גִּלְשָׁם וַיִּלְכְּדוּ אוֹתָהּ וַיִּכּוּ אוֹתָהּ לְפִי
 48 חֶרֶב וַיִּרְשׁוּ אוֹתָהּ וַיִּשְׁבּוּ בָּהּ וַיִּקְרְאוּ לְגִלְשָׁם דָּן כִּשְׁם דָּן אֲבִיהֶם: זֹאת נִחְלַת מִטָּה
 35 בְּנֵי דָן לְמִשְׁפַּחְתָּם הָעָרִים הָאֵלֶּה וְחֲצִירֵיהֶן:
 49 וַיִּכְלוּ לְנַחַל אֶת הָאָרֶץ לְנִבְלָתֶיהָ וַיִּתְּנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל נִחְלָה לַיהוֹשֻׁעַ בֶּן נּוֹן
 ג בְּתוֹכָם: עַל פִּי יְהוָה נָתַנוּ לוֹ אֶת הָעִיר אֲשֶׁר שָׂאֵל אֶת תְּמַנְתָּ סָרַח בְּהַר אֲפְרַיִם
 וַיִּבְנֶה אֶת הָעִיר וַיִּשְׁבּ בָּהּ:
 51 אֵלֶּה הַנְּחֻלָּת אֲשֶׁר נָחֲלוּ אֲלֵעוֹר הַכְּהֵן וַיְהוֹשֻׁעַ בֶּן נּוֹן וְרָאשֵׁי הָאֲבוֹת לְמִשְׁחוֹת
 40 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּגוֹרֵל בְּשֵׁלָה לְפָנָי יְהוָה פָּתַח אֵהָל מוֹעֵד וַיִּכְלוּ מַחְלָק אֶת הָאָרֶץ:

17 ימצא לנו ההר ורכב ברזל בכל הכנעני הישב בארץ העמק לאשר בבית שאן
ובנותיה ולאשר בעמק יזרעאל: ויאמר יהושע אל בית יוסף לאפרים ולמנשה
18 לאמר עם רב אתה וכח גדול לך לא יהיה לך גורל אחד: כי הר יהיה לך כי
יער הוא ובראתו והיה לך כי תוריש את הכנעני כי רכב ברזל לו כי חזק הוא:

5

18, א ויקהלו כל עדת בני ישראל שלה וישכינו שם את אהל מועד והארץ נכבשה
לפניהם: ויִתְּרוּ בְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר לֹא חָלְקוּ אֶת נַחֲלָתָם שִׁבְעָה שָׁבָטִים: וַיֹּאמֶר
3-2 יְהוֹשֻׁעַ אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַד אַנְהוּ אַתֶּם מִתְרַפִּים לְבוֹא לְרִשְׁתָּ אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַן
לָכֶם יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם: הֲבֵנוּ לָכֶם שְׁלֹשָׁה אַנְשִׁים לְשִׁבְטֵי וַיִּקְמוּ וַיִּתְּחַלְּכוּ בְּאֶרֶץ
4 וַיִּכְתְּבוּ אוֹתָהּ לְפָנֵי נַחֲלָתָם וַיָּבִיאוּ אֵלָיו: וַהֲתַחֲלַקְוּ אֶתְּכֶם לְשִׁבְעַת חֲלָקִים יְהוּדָה יַעֲמַד
7 עַל גְּבֻלוֹ מִנֶּגֶב וּבֵית יוֹסֵף יַעֲמְדוּ עַל גְּבוּלָם מִצְפּוֹן: וְאַתֶּם תִּכְתְּבוּ אֶת הָאָרֶץ
6 שִׁבְעָה חֲלָקִים וְהִבְאַתֶּם אֵלָיו הִנֵּה וּיְרִיתִי לָכֶם גּוֹרֵל פֶּה לְפָנֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ: כִּי אִין
7 חֶלֶק לְלוֹוִים בְּקִרְבְּכֶם כִּי כִהְנֵת יְהוָה נַחֲלָתוֹ וְגַד וְרֵאוּבֵן וְחָצִי שִׁבְטֵי הַמְּנַשֶּׁה לְקַחוּ
נַחֲלָתָם מֵעֵבֶר לַיַּרְדֵּן מִזְרָחָהּ אֲשֶׁר נָתַן לָהֶם מֹשֶׁה עֶבֶד יְהוָה: וַיִּקְמוּ הָאֲנָשִׁים וַיִּלְכְּזוּ
8 וַיֵּצֵאוּ יְהוֹשֻׁעַ אֶת הַחֲלָקִים לְכַתֵּב אֶת הָאָרֶץ לְאָמֵר לָכֵן וַהֲתַחֲלְכּוּ בְּאֶרֶץ וְכִתְבוּ
15 אוֹתָהּ וְשׁוּבוּ אֵלָיו וְפֹה אֲשַׁלֵּיךְ לָכֶם גּוֹרֵל לְפָנֵי יְהוָה בְּשֵׁלָה: וַיִּלְכְּזוּ הָאֲנָשִׁים וַיַּעֲבְרוּ
בְּאֶרֶץ וַיִּכְתְּבוּהָ לְעָרִים לְשִׁבְעָה חֲלָקִים עַל סֵפֶר וַיָּבִיאוּ אֶל יְהוֹשֻׁעַ אֶל הַמַּחֲנֶה
שֵׁלָה: וַיִּשְׁלַךְ לָהֶם יְהוֹשֻׁעַ גּוֹרֵל בְּשֵׁלָה לְפָנֵי יְהוָה וַיִּחַלֵּק שֵׁם יְהוֹשֻׁעַ אֶת הָאָרֶץ
לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל כַּמְחַלְקָתָם:
11 וַיַּעַל גּוֹרֵל מִטָּה בְּנֵי בְנִימִן לְמִשְׁפַּחְתָּם וַיֵּצֵא גְבוּל גּוֹרֵלָם בֵּין בְּנֵי יְהוּדָה וּבֵין
20 בְּנֵי יוֹסֵף: וַיְהִי לָהֶם הַגְּבוּל לְפֶאת צְפוֹנָה מִן הַיַּרְדֵּן וְעַלְה הַגְּבוּל אֶל כְּתָף יְרִיחוֹ
12 מִצְפּוֹן וְעַלְה בְּהַר יִמָּה וְהַיָּם תְּצִאֲתוּ מִדְּבָרָה בֵּית אָוֹן: וְעֵבֶר מִשֵּׁם הַגְּבוּל לְזוּה
13 אֶל כְּתָף לְזוּה נִגְבָּה הַיָּא בֵּית אֶל וַיִּרַד הַגְּבוּל עִמְרֹת אֶדְרָר עַל הַהָר אֲשֶׁר מִנֶּגֶב
14 לְבֵית חֲרוֹן תַּחְתּוֹן: וְתֹאֵר הַגְּבוּל וְגַסָּב לְפֶאת יָם נִגְבָּה מִן הַהָר אֲשֶׁר עַל פְּנֵי בֵּית
25 חֲרוֹן נִגְבָּה וְהַיָּם תְּצִאֲתוּ אֶל קְרִית בַּעַל הַיָּא קְרִית יַעֲרִים עִיר בְּנֵי יְהוּדָה זֹאת
פֶּאת יָם: וְפֶאת נִגְבָּה מִקְצֵה קְרִית בַּעַל וַיֵּצֵא הַגְּבוּל אֶל הַר עֶפְרוֹן וַיֵּצֵא אֶל
15 מַעֲיֵן מִי נְּתָחוֹת: וַיִּרַד הַגְּבוּל אֶל קְצֵה הַהָר אֲשֶׁר עַל פְּנֵי גִי בֶן הַנֶּם אֲשֶׁר בַּקְּצֵה
16 עִמְק רְפָאִים צְפוֹנָה וַיִּרַד גִּי הַנֶּם אֶל כְּתָף הַיְּבוּסִי נִגְבָּה וַיִּרַד עֵין רִגְלִי: וְתֹאֵר
17 מִצְפּוֹן וַיֵּצֵא עֵין שִׁמְשׁ וַיֵּצֵא אֶל גְּלִילוֹת אֲשֶׁר נִכַח מְעַלָּה אֶדְמִים וַיִּרַד אֶבְנֵן בְּתֵן
30 בֶן רֵאוּבֵן: וְעֵבֶר אֶל כְּתָף מוֹל הָעֵרְבָה צְפוֹנָה וַיִּרַד הָעֵרְבָתָה: וְעֵבֶר הַגְּבוּל אֶל
19-18 כְּתָף בֵּית חֶגְלָה צְפוֹנָה וְהַיָּם תְּצִאֲתוּ אֶל לְשׁוֹן יָם הַמֶּלַח צְפוֹנָה אֶל קְצֵה הַיַּרְדֵּן
נִגְבָּה זֶה גְבוּל נִגְבָּה: וְהַיַּרְדֵּן יִגְבוּל אֶתוֹ לְפֶאת קְדָמָה זֹאת נַחֲלַת בְּנֵי בְנִימִן לְגְבוּלְתִּיהָ
כ סָבִיב לְמִשְׁפַּחְתָּם: וְהָיוּ הָעָרִים לְמִטָּה בְּנֵי בְנִימִן לְמִשְׁפַּחוֹתֵיהֶם יְרִיחוֹ וּבֵית חֶגְלָה
21 וְעִמְק קְצִיץ: וּבֵית הָעֵרְבָה וְצַמְרִים וּבֵית אֶל: וְהָעָיִים וְהַפְּרָה וְעַפְרָה: וְכַפֵּר הָעַמּוֹנִי
24-22 וְהַעֲפֵנִי וְגִבְעָה עָרִים שְׁתֵּים עָשָׂרָה וְחֲצִרֵיהֶן: גִּבְעוֹן וְהַרְמָה וּבָאָרוֹת: וְהַמְצַפָּה וְהַכַּפִּירָה כה-27
35 וְהַמְצָה: וְרָקַם וְרָפָאֵל וְתַרְאֵלָה: וְצִלְעַ הָאֵלֶף וְהַיְּבוּסִי הַיָּא יְרוּשָׁלַם גִּבְעַת קְרִית
28 יַעֲרִים- עָרִים אַרְבַּע עֶשְׂרֵה וְחֲצִרֵיהֶן זֹאת נַחֲלַת בְּנֵי בְנִימִן לְמִשְׁפַּחְתָּם:

19, א ויצא הגורל השני לשמעון למטה בני שמעון למשפחותיה ויהי נחלתם בתוך

40 נחלת בני יהודה: ויהי להם בנחלתם באר שבע ושבע ומולדה: וחצר שועל ובלה

17,18 (א) תצאתיו

18,4 (ב) ואשלחם

19 (ז) הגבול

15 ערים עשתי עשרה וחצריהן קרית בעל היא קרית יערים והרבה ערים שתיים וחצריהן:

62.61 במדבר בית הערבה מדין וסככה: והנָבֶשֶׁן ועיר המלח ועין גדי ערים שש וחצריהן:

5 ואת היבוסים ושבני ירושלם לא יוכלו בני יהודה להורישם וישב היבוסים את בני יהודה בירושלם עד היום הזה:

16,א ויצא הגורל לבני יוסף מירדן וירחו למי וירחו מורחה המדבר עלה מיריחו

3,2 בחר בית אל: ויצא מבית אל ועבר אל גבול הארְכִי עֲפְרוֹת: וירד ימה אל

10 גבול הַפְּלִטִי עד גבול בית הָרוֹן תחתון ועד גזר והיו תצאתֵי־יָמָה: וינחלו בני

ה יוסף מנשה ואפרים: ויהי גבול בני אפרים למשפחתם ויהי גבול נחלתם מורחה

6 עֲפְרוֹת אֶדְרֵד עד בית הָרוֹן עליוֹן: ויצא הגבול הימה הַמְּקַמֶּתֶת מצפון ונסב הגבול

7 מורחה מֵאֵנַת שְׁלֵה ועבר * * * ממזרח ינוחה: וירד מינוחה עֲפְרוֹת ונערתה

8 ופגע ביריחו ויצא הירדן: מתפוח ילך הגבול ימָה נחל קנה והיו תצאתיו הימה

15 זאת נחלת מטה בני אפרים למשפחתם: והערים המבדלות לבני אפרים בתוך

י נחלת בני מנשה כל הערים וחצריהן: ולא הורישו את הכנעני הַיּוֹשֵׁב בְּגוֹר וישב

הכנעני בקרב אפרים עד היום הזה ויהי למס עֶבֶד:

17,א ויהי הגורל למטה מנשה כי הוא בכור יוסף למכיר בכור מנשה אבי הגלעד

2 כי הוא היה איש מלחמה ויהי לו הגלעד והבשן: ויהי לבני מנשה הנותרים

20 לַמִּשְׁפָּחָתָם לבני אביעזר ולבני חלק ולבני אֲשֵׁרְיָאל ולבני שכם ולבני חפר ולבני

שמירע אלה בני מנשה בן יוסף הַזְּכוּרִים לַמִּשְׁפָּחָתָם:

3 ולצֶלְפָּחֵד בן חפר בן גלעד בן מכיר בן מנשה לא היו לו בנים כי אם בנות

4 ואלה שמות בנותיו מחלה ונעה חֲגֵלָה מְלֵכָה ותרצה: ותקרבנה לפני אלעזר הכהן

ולפני יהושע בן נון ולפני הנשיאים לאמר יהוה צוה את משה לתת לנו נחלה

25 בתוך אחינו ויתן להם אל פי יהוה נחלה בתוך אחי אביהן:

6,ה ויפלו חבלי מנשה עשרה לְבַד מֵאֵרֶץ הַגִּלְעָד והבשן אשר מעבר לירדן: כי

בנות מנשה נחלו נחלה בתוך בניו וארץ הגלעד היתה לבני מנשה הנותרים:

7 ויהי גבול מנשה מאֲשֵׁר הַמְּקַמֶּתֶת אשר על פני שְׁכֶם והלך הגבול אל הימין אל

8 יִשְׁבִי עֵין תפוח: למנשה היתה ארץ תפוח ותפוח אל גבול מנשה לבני אפרים:

9 וירד הגבול נחל קנה נגבה לנחל ערים האלה לאפרים בתוך ערי מנשה * * * 30

י וגבול מנשה מצפון לנחל ויהי תצאתיו הימה: נגבה לאפרים וצפונה למנשה ויהי

11 הים גבולו ובאֲשֵׁר יפגעון מצפון וביששכר ממזרח: ויהי למנשה ביששכר ובאֲשֵׁר

יְשֵׁלֶשֶׁת הַנֶּפֶת | ולא יכלו בני מנשה להוריש את־בית שאן ובנותיה ויִבְלָעֶם ובנותיה

12 ואת יִשְׁבִי דָאָר ובנותיה^ב וישבני תַּעֲנֵךְ ובנותיה וישבני מַגְדוֹ ובנותיה: ויואל הכנעני

13 לִשְׁבַת בארץ הזאת: ויהי כי חזקו בני ישראל ויתנו את הכנעני למס והורש לא

הורישו:

14 וידברו בית־יוסף את יהושע לאמר מדוע נתתה לי נחלה גורל אחד? ואני

15 עם רב עד אשר עד כה בְּרַכְנִי יהוה: ויאמר אלהם יהושע אם עם רב אתה

16 עלה לך היערה ובראת לך שם^ג כי אין לך הר אפרים: ויאמרו בית־יוסף לא

(2) 16,2 לוֹוֶה

(8) 17,11 וישבי עין דר ובנותיה

(7) 14 וחבל אחר

(8) 15 בארץ הפרזי והרפאים

15.3 ויצא אל מנגב למעלה עקרבים ועבר צנה ועלה מנגב לקדש ברנע ועבר חצרון
 ועלה אדרה ונסב הקרקעה: ועבר עצמונה ויצא נחל מצרים והימים תצאות הגבול
 ימה זה יהיה לכם גבול נגב: וגבול קדמה ים המלח עד קצה הירדן וגבול לפאת
 צפונה מלשון הים מקצה הירדן: ועלה הגבול בית קנל ועבר מצפון לבית
 הערבה ועלה הגבול אבן ביהן בן ראובן: ועלה הגבול דברה מעמק עכור וצפונה
 פנה אל הגלגל אשר נכח למעלה אדמים אשר מנגב לנחל ועבר הגבול אל מי
 עין שמש והיו תצאתיו אל עין רגל: ועלה הגבול גי בן הנם אל כתף היבוס
 מנגב היא ירושלם ועלה הגבול אל ראש ההר אשר על פני גי הנם ימה אשר
 בקצה עמק רפאים צפונה: ותאר הגבול מראש ההר אל מעין מי נפתוח ויצא
 אל ערי הר עפרון ותאר הגבול בעלה היא קרית יערים: ונסב הגבול מבעלה
 ימה אל הר שעיר ועבר אל כתף הר יערים מצפונה היא כסלון וירד בית שמש
 ועבר תמנה: ויצא הגבול אל כתף עקרון צפונה ותאר הגבול שפרונה ועבר הר
 הבעלה ויצא יבנאל והיו תצאות הגבול ימה: וגבול ים הימה הגדול וגבול זה
 גבול בני יהודה סביב למשפחתם:

15 וּלְכָל־בֶּן־יִפְנֶה־נַחַל־חֶלֶק־בְּתוֹךְ־בְּנֵי־יְהוּדָה־אֵל־פִּי־יְהוָה־לְיִהוֹשֻׁעַ־אֶת־קְרִית־
 אַרְבַּע־אָבִי־הַעֲנָק־הַיֵּאֱחָבְרוֹן: וַיִּרַשׁ־מִשָּׁם־כָּל־בֶּן־שְׁלוֹשָׁה־בְּנֵי־הָעֲנָק־אֶת־שְׁשִׁי־
 וְאֶת־אֲחִימֹן־וְאֶת־תְּלִמְי־יְלִידֵי־הָעֲנָק: וַיַּעַל־מִשָּׁם־אֶל־יִשְׁבִי־דָבָר־וְשָׁם־דָּבָר־לְפָנָיִם
 קְרִית־סַפֵּר: וַיֹּאמֶר־כָּל־בֶּן־אֲשֶׁר־יִכַּחֵת־אֶת־קְרִית־סַפֵּר־וּלְכַדָּה־וְנִתְּתִי־לוֹ־אֶת־עֶקֶסָה
 בְּתִי־לְאִשָּׁה: וַיִּלְכְּדָהָ־עֲתָנְיָאֵל־בֶּן־קִנְזִי־אֲחִי־כָלֵב־וַיִּתֵּן־לוֹ־אֶת־עֶקֶסָה־בְּתוֹ־לְאִשָּׁה:
 וַיְהִי־בְבוֹאָהָ־וְתִסִּיתָהּ־לְשֹׂאֵל־מֵאֵת־אָבִיהָ־שְׂדֵה־וְתַצְנַח־מֵעַל־הַחֲמוֹר־וַיֹּאמֶר־לָהּ
 כָּל־בֶּן־לֶךְ: וְתֹאמַר־תְּנֵה־לִי־בְרֶכֶה־כִּי־אֶרְץ־הַנֶּגֶב־נָתַתְנִי־וְנִתַּתְּהָ־לִי־גֵלַת־מַיִם
 וַיִּתֵּן־לָהּ־אֶת־גֵּלַת־עֲלִיּוֹת־וְאֶת־גֵּלַת־תַּחְתִּיּוֹת:

וְאֵת־נַחַל־מַטֵּה־בְּנֵי־יְהוּדָה־לְמִשְׁפַּחְתָּם:
 וַיְהִי־וְהָעָרִים־מִקְצֵה־לְמַטֵּה־בְּנֵי־יְהוּדָה־אֵל־גְּבוּל־אֲדוֹם־בְּנִגְבַּה־קִבְצָאֵל־וְעָדָר
 25 וַיְגֹרֹר: וַקִּינָה־וְדִימוֹנָה־וְעַרְעָרָה: וַקְּדִישׁ־וְחֲצוֹר־וַיְתַנֵּן: וַיִּף־וַטֵּלָם־וּבְעָלוֹת: וְחֲצוֹר
 חֲדַתָּה־וְקִרְיֹת־חֲצָרוֹן־הַיֵּאֱחָבְרוֹן: אֲמָם־וְשִׁמְעֹן־וּמוֹלָדָה: וְחֲצֵר־גֵּדָה־וְהַשְּׁמוֹן־וּבֵית־
 פִּלְטָה: וְחֲצֵר־שׁוּעַל־וּבְאֵר־שֶׁבַע־וּבְנִי־וְתִיָּה: בְּעֵלָה־וְעֵיִים־וְעַצְמֹן: וְאַלְתוֹלָד־וּבְתוֹלָה
 וְחֲרָמָה: וְצִקְלָג־וּמְדַמְנָה־וּסַסְנָה: וּלְבָאוֹת־וְשִׁלְחִים־וְעֵיִן־וְרִמּוֹן־כָּל־עָרִים־עֹשְׂרִים
 30 וְתִשְׁעֵי־וְחֲצִרְיָהן:
 בַּשְּׁפֵלָה־אֲשֶׁתְּאוּל־וְצָרְעָה־וְאַשְׁנָה: וּזְנוּח־וְעֵיִן־גַּנִּים־תַּפּוּח־וְהַעֵינָם: יִרְמוֹת־
 36 וְעַדְלָם־שׁוּכָה־וְעֹזָקָה: וְשַׁעְרִים־וְעַדִּיתִים־וְהַגְּדָרָה־וְהַגְּדָרָה־וְגַדְרָתִים־עָרִים־אַרְבַּע־עֶשְׂרֵה
 וְחֲצִרְיָהן: צִנְן־וְחֲדַשָׁה־וּמַגְדַּל־גַּד: וְדִלְעָן־וְהַמְצַפָּה־וְיִקְתָּאֵל: לְכִישׁ־וּבְצָקָת־וְעִגְלוֹן:
 41.מ. וּכְבוֹן־וּלְחַמִּים־וּכְתִלִּישׁ: וְגַדְרוֹת־בֵּית־דְּגוֹן־וְנַעֲמָה־וּמִקְדָּה־עָרִים־שֶׁשׁ־עֶשְׂרֵה
 וְחֲצִרְיָהן: לְבָנָה־וְעָתָר־וְעֵשָׂן: וַיִּפְתַּח־וְאַשְׁנָה־וְנַצִּיב: וְקַעִילָה־וְאֲכִיב־וּמְרָאשָׁה־עָרִים
 35 תִּשְׁעֵי־וְחֲצִרְיָהן:
 עֲקָרוֹן־וּבְנַתְיָה־וְחֲצִרְיָה: מַעֲקָרוֹן־וַיְמָה־כָּל־אֲשֶׁר־עַל־יַד־אֲשֶׁדוֹר־וְחֲצִרְיָהן: מַה־
 אֲשֶׁדוֹר־בְּנוֹתְיָה־וְחֲצִרְיָה־עָזָה־בְּנוֹתְיָה־וְחֲצִרְיָה־עַד־נַחַל־מִצְרַיִם־וְהַיַּם־הַגָּדוֹל
 וְגְבוּל:

וּבְהָר־שְׁמִיר־וַיְתִיר־וְשׁוּכָה: וְדִבְיָה־וְקִרְיַת־סֵנָה־הַיֵּאֱחָבְרוֹן: וְעֵיִב־וְאֲשֶׁתְּמָה־וְעֵיִנָם:
 40 וְגִשָּׁן־וְחֵלְזָן־וְגִלָּה־עָרִים־אַחַת־עֶשְׂרֵה־וְחֲצִרְיָהן: אֲרָב־וְדוּמָה־וְאַשְׁעֵן: וַיְגִים־וּבֵית־
 תַּפּוּח־וְאַפְקָה: וְחֲמַטָּה־וְקִרְיַת־אַרְבַּע־הַיֵּאֱחָבְרוֹן־וְצִיעָר־עָרִים־תִּשְׁעֵי־וְחֲצִרְיָהן: מַעֲוֹן
 כְּרַמֵּל־וַיִּזְעָר־וְיִזְעָר־וְיִזְעָר־וְיִזְעָר־וְיִזְעָר־וְיִזְעָר־וְיִזְעָר־וְיִזְעָר־וְיִזְעָר־וְיִזְעָר־
 56 חֲלָחוּל־בֵּית־צוֹר־וְגִדְרוֹר: וּמַעֲרָת־וּבֵית־עַנּוֹת־וְאַלְתָּקָן־עָרִים־שֶׁשׁ־וְחֲצִרְיָהן: תַּקוּע־
 58 וְאַפְרָתָה־הַיֵּאֱחָבְרוֹן־בֵּית־לָחֵם־וְעַעֲוֹר־וְעֵיטָם־וְקוֹלָן־וְטַטֵּם־וְסַרְסֵם־וְכַרְסֵם־וְגַלִּים־וּבִית־וּמְנַחַת

13,18 עריה אשר במישור דיבון ובמות בעל ובית בעל מעון; ויהצה וקדמת ומפעת:
 19 כ. וקריתים ושבלמה וצרת השחר בהר העמק; ובית פעור ואשדות הפסגה ובית
 21 הישמות; וכל ערי המישור וכל ממלכות סיחון מלך האמרי אשר מלך בחשבון
 אשר הנה משה אתו ואת נשיאי מדין את אָוִי ואת רָקם ואת צור ואת חור ואת
 22 רָבֵעַ נְסִיכֵי סִיחֹון יִשְׁבֵי הָאָרֶץ; ואת כלעם בן בעור הקוסם הרגו בני ישראל 5
 23 בחרב אף הלליהם; ויהי גבול בני ראובן הירדן וגבול זאת נחלת בני ראובן
 למשפחותם הערים וחצריהן:
 24 כה. ויתן משה למטה גד לבני גד למשפחותם; ויהי להם הגבול יַעֲזֹר וכל ערי
 26 הגלעד וחצי ארץ בני עמון עד ערוֹעֵר אשר על פני רבה; ומחשבון עד רמת
 27 המצפה ובטנים וממתנים עד גבול לדָבָר; ובעמק בית הָרָם ובית נְמֵרָה וסְפֹת 10
 וצפון יתר ממלכות סיחון מלך חשבון הירדן וגבול עד קצה ים כְּנָרַת עבר הירדן
 28 מורחה; ואת נחלת בני גד למשפחתם הערים וחצריהם:
 29 ל. ויתן משה לחצי שבט מנשה ויהי לחצי מטה בני מנשה למשפחתם; ויהי
 גבולם ממחנים כל הבשן כל ממלכות עוג מלך הבשן וכל חזת יאיר אשר בבשן
 31 ג. ששים עיר; וחצי הגלעד ועשתרות ואַרְרְעֵי ערי ממלכות עוג בבשן; אלה אשר 15
 נחל משה בערבות מואב מעבר לירדן יריחו מורחה: 8

14, א. ואלה אשר נחלו בני ישראל בארץ כנען אשר נחלו אותם אלעזר הכהן
 2 ויהושע בן נון וראשי אבות המטות לבני ישראל; בנֹוֹךְ־ל נחלתם כאשר צוה יהוה
 3 ביד משה לתשעת המטות וחצי המטה; כי נתן משה נחלת שני המטות וחצי המטה 20
 4 מעבר לירדן וללויים לא נתן נחלה בתוכם; כי היו בני יוסף שני מטות מנשה
 ואפרים ולא נתנו חלק ללויים בארץ כי אם ערים לשבת ומגרשיהם למקניהם
 ה ולקניהם; כאשר צוה יהוה את משה כן עשו בני ישראל ויחלקו את הארץ;
 6 ויגשו בני יהודה אל יהושע בגלגל ויאמר אליו כלב בן יִפְנֵה הַקְנִי אֹתָהּ
 ידעת את הדבר אשר דבר יהוה אל משה איש האלהים על אדוּתִי וְעַל אֲדוּתֶיךָ 25
 7 בקדש ברנע; בן ארבעים שנה אנכי בשלח משה עבד יהוה אתי מקדש ברנע
 8 לרגל את הארץ ואשב אותו דבר כאשר עם לבבי; ואחי אשר עלו עמי המסיו
 9 את לב העם ואנכי מלאתי אחרי יהוה אלהי; וישבע משה ביום ההוא לאמר
 אם לא הארץ אשר דרכה רגלך בה לך תהיה לנחלה ולבניך עד עולם כי מלאת
 אחרי יהוה אלהי; ועתה הנה החיה יהוה אותי כאשר דבר זה ארבעים וחמש 30
 שנה מאז דבר יהוה את הדבר הזה אל משה אשר הלך ישראל במדבר ועתה
 11 הנה אנכי היום בן חמש ושמונים שנה; עודני היום חזק כאשר ביום שלח אותי
 12 משה כחתי אז וכחתי עתה למלחמה ולצאת ולבוא; ועתה תנה לי את ההר הזה
 אשר דבר יהוה ביום ההוא כי אתה שמעת ביום ההוא כי עֲנָקִים שם וערים
 13 גדלות בצרות אולי יהוה אותי והורשתים כאשר דבר יהוה; ויברכהו יהושע ויתן
 14 את חברון לכלב בן יִפְנֵה לנחלה; על כן היתה חברון לכלב בן יִפְנֵה הַקְנִי
 15 לנחלה עד היום הזה יען אשר מלא אחרי יהוה אלהי ישראל; ושם חברון לפנים
 קרית ארבע האדם הגדול בענקים הוא והארץ שקטה ממלחמה:

15, א. ויהי הגורל למטה בני יהודה למשפחתם אל גבול אדום מדבר צן 40
 2 נגבה מקצה תימן; ויהי להם גבול נגב מקצה ים המלח מן הלשן הפנה נגבה;

(א) 13,31 לבני מכיר בן מנשה לחצי בני מכיר למשפחותם

(ב) 33 ולשבט הלוי לא נתן משה נחלה יהוה אלהי ישראל הוא נחלתם כאשר דבר להם;

12,9	אחד:	מלך העי אשר מצר בית אל	אחד	מלך יריחו	
	אחד:	מלך חברון	אחד	מלך ירושלים	
11	אחד:	מלך לכיש	אחד	מלך ירמות	
12	אחד:	מלך גִּזְר	אחד	מלך עגלון	
13	אחד:	מלך גִּדְר	אחד	מלך דבר	5
14	אחד:	מלך עָרְד	אחד	מלך חֶרְמָה	
15	אחד:	מלך עֵדְלָם	אחד	מלך לְבָנָה	
16	אחד:	מלך בית אל	אחד	מלך מְקֵדָה	
17	אחד:	מלך חֶפְר	אחד	מלך תְּפוּח	
18	אחד:	לְשָׂרׁוֹן	א	מלך אֶפֶק	10
19	אחד:	מלך חֲצוֹר	אחד	מלך מְדוּן	
20	אחד:	מלך אֶכְשָׁף	אחד	מלך שְׁמֵרוֹן מְרָאוֹן	
21	אחד:	מלך מְגֵדוֹ	אחד	מלך מַעַנְךְ	
22	אחד:	מלך יְקָנְעָם לְכַרְמֶל	אחד	מלך קֶדֶשׁ	
23	אחד:	מלך גִּוִּים לְגֵלְלָה	אחד	מלך דּוֹר לְנֶפֶת דּוֹר	15
24		כל מלכים שלשים ואחד:	אחד	מלך תְּרַצְה	

13,8 ויהושע זקן בא בימים ויאמר יהוה אליו אתה זקנתה באת בימים והארץ 20
 נשארה הרבה מאד לרשתה: ואת הארץ הנשארת כל גלילות הפלשתים וכל
 הגשוריי: מן השיחור אשר על פני מצרים ועד גבול עקרון צפונה לכנעני תחשב
 חמשת סרני פלשתים העזתי והאשדודי האִשְׁקְלוֹנִי הגִּתִי והעקרוני והעזים | מתימן:
 כל ארץ הכנעני ו-עד -מערה אשר לצידנים עד אפקה עד גבול־הַגְּבָלִי וכל 24
 הלבנון מזרח השמש מבעל גד תחת הר חרמון עד לבוא חמת: כל ישרי ההר 25
 מן הלבנון עד מִסְרַפַּת מים כל צידנים אנכי אורישם מפני בני ישראל רק הפִּלְקָה
 לישראל בנחלה כאשר צויתך: ועתה חלק את הארץ הזאת בנחלה לתשעת 27
 השבטים * * * * * וחצי השבט המנשה: עמו הראובני והגדי לקחו נחלתם
 אשר נתן להם משה בעבר הירדן מזרחה כאשר נתן להם משה עבד יהוה:
 מערוער אשר על שפת נחל ארנון והעיר אשר בתוך הנחל וכל המישר מִיְדְבָא 30
 עד דיבון: וכל ערי סיחון מלך האמרי אשר מלך בחשבון עד גבול בני עמון:
 והגלעד וגבול הגשורי והמעכתי וכל הר חרמן וכל הבשן עד סְלֶכָה: כל ממלכות 12,11
 עוג בבשן אשר מלך בעשתרות ובאֶרְדְּעִי הוא נשאר מיתר הרפאים ויפם משה
 ויָרְשָׁם: ולא הורישו בני ישראל את הגשורי ואת המעכתי וישב גשור ומעכת 13
 בקרב ישראל עד היום הזה: רק לשבט הלוי לא נתן נחלה: יהוה אלהי ישראל 14
 הוא נחלתו כאשר דבר לו:
 ואלה הנחלת אשר נחל משה לבני ישראל בערבות מואב מעבר לירדן יריחו- 15
 ויתן משה למטה בני ראובן למשפחותם: ויהי להם הגבול מערוער אשר על 16
 שפת נחל ארנון והעיר אשר בתוך הנחל וכל המישר על מִיְדְבָא: חשבון וכל 17

12,18 (א) אחד מלך
 *
 13,54 (ב) האמרי | והארץ
 *
 14 (ג) אשי

- II כעת הזאת אנכי נתן את כלם חללים לפני ישראל את סוסייהם תעקר ואת
7 מרכבתיהם תשרף באש; ויבא יהושע וכל עם המלחמה עמו עליהם על מי מרום
8 פתאם ויפלו בהם; ויתנם יהוה ביד ישראל ויפום וירדפום עד צידון רָבָה ועד
9 משרפות מים ועד בקעת מצפה מזרחה ויָכַם עד בלתי השאיר להם שריד; ויעש
10 להם יהושע כאשר אמר לו יהוה את סוסייהם עקר ואת מרכבתיהם שרף באש;
11 וישב יהושע בעת ההיא וילכד את חצור ואת מלכה הכה בחרב כי חצור
12 לפניו היא ראש כל הממלכות האלה; ויפו את כל הנפש אשר בה לפי חרב
13 החרם לא נותר כל נִשְׁמָה ואת חצור שרף באש; ואת כל ערי המלכים האלה
14 ואת כל מלכיהם לכד יהושע ויָכַם לפי חרב החרים אותם כאשר צוה משה עבד
15 יהוה; רק כל הערים העמדות על תלם לא שרפם ישראל וזלתי את חצור לְבַדָּה
16 שרף יהושע; וכל שלל הערים האלה והבהמה בזו להם בני ישראל רק את כל
17 האדם הפו לפי חרב עד השמדם אותם לא השאירו כל נִשְׁמָה; כאשר צוה יהוה
18 את משה עבדו כן צוה משה את יהושע וכן עשה יהושע לא הסיר דבר מכל
19 אשר צוה יהוה את משה:
20 ויקח יהושע את כל הארץ הזאת ההר ואת כל הנגב ואת כל ארץ הגשן
21 ואת השפלה ואת הערבה ואת הר ישראל ושפלתה; מן ההר החלק העלה שעיר
22 ועד בעל גר בבקעת הלבנון תחת הר חרמון ואת כל מלכיהם לכד ויָכַם וימיתם;
23 ימים רבים עשה יהושע את כל המלכים האלה מלחמה; לא היתה עיר אשר
24 השלימה אל בני ישראל את הכל לקחו במלחמה; כי מאת יהוה היתה לחזק
25 את לָבָם לקראת המלחמה את ישראל למען החריםם לבלתי היות להם תחנה כי
26 למען השמידם כאשר צוה יהוה את משה:
27 ויבא יהושע בעת ההיא ויכרת את הענקים מן ההר מן חברון מן דבר מן
28 עֵבֶר ומכל הר יהודה ומכל הר ישראל עם עריהם החריםם יהושע; לא נותר
29 ענקים בארץ בני ישראל רק בעזה בנת ובאשדוד נשארו;
30 ויקח יהושע את כל הארץ ככל אשר דבר יהוה אל משה ויתנה יהושע
31 לגולה לישראל כמחלקתם לשבטיהם והארץ שקטה ממלחמה:

- 12, א ואלה מלכי הארץ אשר הפו בני ישראל וירשו את ארצם בעבר הירדן מזרחה
2 השמש מנחל ארנון עד הר חרמון וכל הערבה מזרחה; סיחון מלך האַמְרֵי הַיִּשְׁבִּי
3 בחשבון משל מערָעַר אשר על שפת נחל ארנון ותוך הנחל וחצי הגלעד ועד יַבְקָה⁸
4 גבול בני עמון; והערבה עד ים פְּגֵרוֹת מזרחה ועד ים הערבה ים המלח מזרחה
5 דרך בית היִשְׁמוֹת ומתימן תחת אשדות הפְּסָגָה; עונ מלך הבשן מיתר הרפאים
6 היושב בעשתרות ובאָדְרָעִי; ומשל בהר חרמון ובסִלְכָה ובכל הבשן עד גבול
7 הגשורי והמעכתי וחצי הגלעד גבול סיחון מלך חשבון; משה עבד יהוה ובני
8 ישראל הפום ויתנה משה עבד יהוה יִרְשָׁה לראובני ולגדי ולחצי שבט המנשה;
9 ואלה מלכי הארץ אשר הפה יהושע ובני ישראל בעבר הירדן ימה מבעל
10 גר בבקעת הלבנון ועד ההר החלק העלה שְׁעִירָה ויתנה יהושע לשבטי ישראל
11 יִרְשָׁה כמחלקתם; בהר ובשפלה ובערבה ובאשדות ובמדבר ובנגב החתי האמרי
12 והכנעני הפרזי החיו והיבוסי:

(א) II,19 בלתי החיו ישיבי נבעון

(ב) 12,2 הנחל

(ג) 3 ונבול

- 10,23 והוציאו אלי את חמשת המלכים האלה מן המערה^א: ויוציאו אליו את חמשת המלכים האלה מן המערה את מלך ירושלם את מלך חברון את מלך ירמות את מלך לכיש את מלך עגלון: ויהי כהוציאם את המלכים האלה אל יהושע ויקרא יהושע אל כל איש ישראל ויאמר אל קציני אנשי המלחמה ההלכו אתו קרבו שימו את רגליכם על ציארי המלכים האלה ויקרבו וישמו את רגליהם על ציאריהם: ויאמר אליהם יהושע אל תיראו ואל תחתו חזקו ואמצו כי ככה יעשה יהוה לכל כה איביכם אשר אתם נלחמים אותם: ויכם יהושע^ב וימיתם ויתלם על חמשה עצים ויהיו תלויים על העצים עד הערב: ויהי לעת בוא השמש צוה יהושע וירידום מעל העצים וישליכם אל המערה אשר נחבאו שם וישמו אבנים גדלות על פי המערה עד עצם היום הזה: 10
- 28 ואת מקדה לכד יהושע ביום ההוא ויפקה לפי חרב ואת מלכה לא השאיר 29 שריד ויעש למלך מקדה כאשר עשה למלך יריחו: ויעבר יהושע וכל ישראל עמו ממקדה לבנה וילחם עם לבנה: ויתן יהוה גם אותה ביד ישראל ואת מלכה ויפקה לפי חרב ואת כל הנפש אשר בה לא השאיר בה שריד ויעש למלכה כאשר עשה למלך יריחו: ויעבר יהושע וכל ישראל עמו מלבנה לכישה ויתן עליה וילחם בה: ויתן יהוה את לכיש ביד ישראל וילכדה ביום השני ויפקה לפי חרב ואת כל הנפש אשר בה ככל אשר עשה ללבנה: אז עלה הרם מלך גור לעזר את לכיש ויפהו יהושע ואת עמו עד בלתי השאיר לו שריד: ויעבר יהושע וכל ישראל עמו מלכיש עגלנה ויתנו עליה וילחמו עליה: וילכדה ביום ההוא ויפקה לפי חרב^ג ככל לה אשר עשה ללכיש: ויעל יהושע וכל ישראל עמו מעגלונה חברונה וילחמו עליה: וילכדה ויפקה לפי חרב^ד ואת כל הנפש אשר בה לא השאיר שריד ככל אשר עשה לעגלון ויחרם אותה ואת כל הנפש אשר בה: וישב יהושע וכל ישראל עמו דברה וילחם עליה: וילכדה ואת מלכה ואת כל עריה ויכום לפי חרב ויחרימו את כל נפש אשר בה לא השאיר שריד כאשר עשה לחברון כן עשה לדברה ולמלכה וכאשר עשה ללבנה ולמלכה: 25
- 30 ויפקה יהושע את כל הארץ ההר והנגב והשפלה והאשדות ואת כל מלכיהם לא השאיר שריד ואת כל הנשמה החרים כאשר צוה יהוה אלהי ישראל: ויכם יהושע מקדש ברנע ועד עזה ואת כל ארץ גשן ועד גבעון: ואת כל המלכים האלה ואת ארצם לכד יהושע פעם אחת כי יהוה אלהי ישראל נלחם לישראל: וישב יהושע וכל ישראל עמו אל המחנה הגלגלה: 43
- 11,4 ויהי כשמע יבין מלך חצור וישלח אל יוכב מלך מדון ואל מלך שמרון ואל מלך אכשף: ואל המלכים אשר מצפון בהר ובערבה נגב פגרות ובשפלה ובנפות דור מים: הכנעני ממזרח ומים והאמרי והחתי והפריז והיבוסים בהר והחתי תחת חרמון בארץ המצפה: ויצאו הם וכל מתניהם עמם עם רב כחול אשר על שפת הים לרב וסוס ורכב רב מאד: וינעדרו כל המלכים האלה ויבאו ויתנו יחדו אל מי מרום להלחם עם ישראל: ויאמר יהוה אל יהושע אל תירא מפניהם כי מחר

10,23 (א) ויעשו כן

(ב) אתרי כן

(ג) חרם אותה- ואת כל הנפש אשר בה

(ד) ואת כל הנפש אשר בה ביום ההוא החרים

(ה) ואת מלכה ואת כל עריה

- 9,כ נשבענו להם ביהוה אלהי ישראל ועתה לא נוכל לנגע בהם: זאת נעשה להם
 21 והחיה אותם ולא יהיה עלינו קצף על השבועה אשר נשבענו להם: יחיו ו-היו
 הטבי עצים ושאבי מים לכל העדה ויעשו כל העדה כאשר דברו להם הנשיאים:
 22 ויקרא להם יהושע וידבר אליהם לאמר למה רמייתם אתנו לאמר רחוקים אנחנו
 23 מכם מאד ואתם בקרבנו יושבים: ועתה ארורים אתם ולא יפדת מכם עבד וחטבי
 5 עצים ושאבי מים לבית אלהי: ויענו את יהושע ויאמרו כי הגד הגד לעבדיך את
 אשר צוה יהוה אלהיך את משה עבדו לתת לכם את כל הארץ ולהשמיד את
 כל ישבי הארץ מפניכם ונירא מאד לנפשתינו מפניכם ונעשה את הדבר הזה:
 26.כה ועתה הננו בידך כטוב וכישר בעיניך לעשות לנו עשה: ויעש להם כן ויצל אותם
 27 מיד בני ישראל ולא הרגום: ויתנם יהושע ביום ההוא חטבי עצים ושאבי מים
 10 לעדה ולמובת יהוה עד היום הזה אל המקום אשר יבחר:

- 10,א ויהי כשמע אדני צדק מלך ירושלם כי לכד יהושע את העי ויחרימה
 כאשר עשה ליירחו ולמלכה כן עשה לעי ולמלכה וכי השלימו ישבי גבעון את
 ישראל ויהיו בקרבם: ויראו מאד כי עיר גדולה גבעון כאחת ערי הממלכה וכי
 15 היא גדולה מן העי וכל אנשיה גברים: וישלח אדני צדק מלך ירושלם אל הוהם
 3 מלך חברון ואל פראם מלך ירמות ואל יפייע מלך לכיש ואל דָּבִיר מלך עגלון
 4 לאמר: עלו אלי ועזרני ונכה את גבעון כי השלימה את יהושע ואת בני ישראל:
 ה ויאספו ויעלו חמשת מלכי האמרי מלך ירושלם מלך חברון מלך ירמות מלך לכיש
 6 מלך עגלון הם וכל מחניהם ויהנו על גבעון וילחמו עליה: וישלחו אנשי גבעון
 אל יהושע אל המחנה הגלגלה לאמר אל תרף ירך מעבדיך עלה אלינו מהרה
 7 והושיעה לנו ועזרנו כי נקבצו אלינו כל מלכי האמרי יושבי ההר: ויעל יהושע
 8 מן הגלגל הוא וכל עם המלחמה עמו וכל גבורי החיל: ויאמר יהוה אל יהושע
 9 אל תירא מהם כי בידך נתתים לא יעמד איש מהם בפניך: ויבא אליהם יהושע
 י פתאם כל הלילה עלה מן הגלגל: ויהמם יהוה לפני ישראל ויכס מפה גדולה
 25 בגבעון וירדפם דרך מעלה בית חורן ויכס עד עוקה ועד מקדה: ויהי בנוסם מפני
 ישראל הם במורד בית חורן ויהוה השליך עליהם אבנים גדלות מן השמים עד
 12 עוקה וימתו רבים אשר מתו באבני הכרד מאשר הרגו בני ישראל בחרב: אז
 ידבר יהושע ליהוה ביום תת יהוה את האמרי לפני בני ישראל ויאמר לעיני ישראל
 30 שמש בגבעון דום וירח בעמק אילון:
 וידם השמש וירח עמד עד יקם גוי איביו
 13 הלא היא כתובה על ספר הישר ויעמד השמש בחצי השמים ולא אץ לבוא כיום
 14 תמים: ולא היה כיום ההוא לפניו ואחריו לשמע יהוה בקול איש כי יהוה גלחם
 16.ו לישראל: וישב יהושע וכל ישראל עמו אל המחנה הגלגלה: וינסו חמשת המלכים
 17 האלה ויחבאו במערה במקדה: ויגד ליהושע לאמר נמצאו חמשת המלכים נחבאים
 18 במערה במקדה: ויאמר יהושע גלו אבנים גדלות אל פי המערה והפקידו עליה
 19 אנשים לשמרם: ואתם אל תעמדו רדפו אחרי איביכם וזנבתם אותם אל תתנום
 כ לבוא אל עריהם כי נתנם יהוה אלהיכם בידכם: ויהי ככלות יהושע ובני ישראל
 21 להפתם מפה גדלה מאד עד תָּמָם^ב: וישבו כל העם אל המחנה אל יהושע מקדה
 22 בשלום לא חרץ לבני ישראל איש את לשנו: ויאמר יהושע פתחו את פי המערה
 40 ויבא אל ערי המבצר

9,21 (א) ויאמרו אליהם הנשיאים

10,20 (ב) והשרידיים מהם באו אל ערי המבצר

- 8.24.23 **השאר להם שריד ופליט: ואת מלך העי תפשו חי ויקרבו אתו אל יהושע: ויהי ככלות ישראל להרג את כל ישרי העי במדבר אשר רדפום בו ויפלו כלם לפי חרב עד תמם וישבו כל ישראל העי ויכו אתה לפי חרב: ויהי כל הנפלים ביום ההוא מאיש ועד אשה שנים עשר אלף כל אנשי העי: ויהושע לא השיב ידו אשר נטה בכידון עד אשר החרים את כל ישרי העי: רק הבהמה ושלל העיר ההיא בוזו להם ישראל כדבר יהוה אשר צוה את יהושע: וישרף יהושע את העי: וישימך תל עולם שקמה עד היום הזה: ואת מלך העי תלה על העין עד עת הערב וכבוא השמש צוה יהושע ויורידו את נבלתו מן העין וישליכו אותה אל פתח שער העיר ויקימו עליו גל אבנים גדול עד היום הזה:**
- 10 **או יבנה יהושע מזבה ליהוה אלהי ישראל בהר עיבל: כאשר צוה משה עבד יהוה את בני ישראל ככתוב בספר תורת משה מזבה אבנים שלמות אשר לא הניף עליהן ברזל ויעלו עליו עלות ליהוה ויזבחו שלמים: ויכתב שם על האבנים את משנה תורת משה אשר כתב לפני בני ישראל: וכל ישראל וזקניו ושטריו-ושפטיו עמדים מזה ומזה לארון נגד הכהנים הלויים נשאי ארון ברית יהוה כגד כאזרח חציו אל מול הר גריזם והחציו אל מול הר עיבל כאשר צוה משה עבד יהוה לברך את העם בראשנה: ואחרי כן קרא את כל דברי התורה הברכה והקללה ככל הכתוב בספר התורה: לא היה דבר מכל אשר צוה משה אשר לא קרא יהושע נגד כל קהל ישראל והנשים והטף והגר ההלך בקרבם:**
- 20 **ויהי כשמע כל המלכים אשר בעבר הירדן בהר ובשפלה ובכל חוף הים הגדול אל מול הלבנון החתי והאמרי הכנעני הפריזי והיבוסי: ויתקבצו יחדו להלחם עם יהושע ועם ישראל פה אחד:**
- 25 **וישבי גבעון שמעו את אשר עשה יהושע ליריחו ולעי: ויעשו גם המה בערמה וילכו ויצטידו ויקחו שקים בלים לחמוריהם ונאדות יין בלים ומבקעים ומצוררים: ונעלות בלות ומטלאות ברנליהם ושלמות בלות עליהם וכל לחם צידם יבש היה נקדים: וילכו אל יהושע אל המחנה הגלגל ויאמרו אליו ואל איש ישראל מארץ רחוקה באנו ועתה כרתו לנו ברית: ויאמר איש ישראל אל החוי אולי בקרבי אתה יושב ואיך אכרת לך ברית: ויאמרו אל יהושע עבדיך אנחנו ויאמר אליהם יהושע מי אתם ומאין תבאו: ויאמרו אליו מארץ רחוקה מאד באו עבדיך לשם יהוה אלהיך כי שמענו שמעו ואת כל אשר עשה במצרים: ואת כל אשר עשה לשני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן לסיחון מלך חשבון ולעוג מלך הַגִּישָׁן אשר בעשתרת: ויאמרו אלינו וזקינינו וכל ישרי ארצנו לאמר קחו בידכם צידה לדרך ולכו לקראתם ואמרתם אליהם עבדיכם אנחנו ועתה כרתו לנו ברית: זה לחמנו חם הצמידנו אתו מבתינו ביום צאתנו ללכת אליכם ועתה הנה יבש והיה נקדים: ואלה נאדות היון אשר מלאנו חדשים והנה התבקעו ואלה שלמותינו ונעלינו בלו מרב הדרך מאד: ויקחו האנשים מצידם ואת פי יהוה לא שאלו: ויעש להם יהושע שלום ויכרת להם ברית לחיותם וישבעו להם נשיאי העדה: ויהי מקצה שלשת ימים אחרי אשר כרתו להם ברית וישמעו כי קרבים הם אליו ובקרבו הם ישרים: ויסעו בני ישראל ויבאו אל עריהם ביום השלישי ועריהם גבעון והכפירה ובארות וקרית יערים: ולא הכום בני ישראל כי נשבעו להם נשיאי העדה ביהוה אלהי ישראל וילנו כל העדה על הנשיאים: ויאמרו כל הנשיאים אל כל העדה אנחנו**

- 7, כ תודה והגד נא לי מה עשית אל תכחד ממני: ויען עכן את יהושע ויאמר אמנה
 21 אנכי חטאתי ליהוה אלהי ישראל וכואת וכואת עשיתי: ואראם בשלל אדרת
 שנער אחת טובה ומאתים שקלים כסף ולשון זהב אחד חמשים שקלים משקלו
 22 ואחמדם ואקחם: * * * * בארץ בתוך האהלי והכסף תחתיה: וישלח יהושע
 23 מלאכים וירצו האהלה והנה טמונה באהלו והכסף תחתיה: ויקחום מתוך האהל
 24 ויבאום אל יהושע ואל כל בני ישראל ויצקם לפני יהוה: ויקח יהושע את עכן
 כה בן זרה ואת בניו ואת בנתיו ואת שורו ואת חמרו ואת צאנו ואת אהלו ואת
 כל אשר לו וכל ישראל עמו ויעלו אתם עמק עכור: ויאמר יהושע מה עכרתנו
 יערכך יהוה ביום הזה וירגמו אתו כל ישראל אבן וישרפו אתם באש ויסקלו
 26 אתם באבנים: ויקימו עליו גל אבנים גדול עד היום הזה וישב יהוה מחרון אפו
 על כן קרא שם המקום ההוא עמק עכור עד היום הזה:
- 8, א ויאמר יהוה אל יהושע אל תירא ואל תחת קח עמך את כל עם המלחמה
 וקום עלה העי ראה נתתי בידך את מלך העי ואת עמו ואת עירו ואת ארצו:
 2 ועשית לעי ולמלכה כאשר עשית ליריחו ולמלכה רק שללה ובהמתה תבאו לכם
 3 שים לך ארב לעיר מאחריה: ויקם יהושע וכל עם המלחמה לעלות העי ויבחר
 4 יהושע שלשים אלף איש גבורי החיל וישלחם לילה: ויצו אתם לאמר ראו אתם
 ה ארבים לעיר מאחרי העיר אל תרחיקו מן העיר מאד והיתם כלכם נכנים: ואני
 וכל העם אשר אתי נקרב אל העיר והיה כי יצאו לקראתנו כאשר בראשנה
 6 ונסנו לפניהם: ויצאו אחרינו עד התיקנו אותם מן העיר כי יאמרו נסים לפנינו
 7 כאשר בראשנה ונסנו לפניהם: ואתם תקמו מהאורב והורשתם את העיר ונתנה
 8 יהוה אלהיכם בידכם: והיה כתפשכם את העיר תציתו את העיר באש כדבר
 9 יהוה תעשו ראו צויתי אתכם: וישלחם יהושע וילכו אל המארב וישבו בין בית
 י אל ובין העי מים לעי וילך יהושע בלילה ההוא בתוך העמק: וישכם יהושע בבקר
 11 ויפקד את העם ויעל הוא וקני ישראל לפני העם העי: וכל העם המלחמה אשר
 12 אתו עלו ויגשו ויבאו נגד העיר ויהנו מצפון לעי והגי ביניהם ובין העי: ויקח
 13 כחמשת אלפים איש וישם אותם אורב בין בית אל ובין העי מים לעי: וישמו
 14 העם את כל המחנה אשר מצפון לעיר ואת עקבו מים לעיר וילך יהושע בלילה
 14 ההוא בתוך העמק: והיה כראות מלך העי וימהרו וישכימו ויצאו אנשי העיר
 לקראת ישראל למלחמה הוא וכל עמו למורד לפני הערבה והוא לא ידע כי
 16 אורב לו מאחרי העיר: וינגעו יהושע וכל ישראל לפניהם וינסו דרך המדבר:
 16 ויזעקו כל העם אשר בעי לדרך אחריהם וירדפו אחרי יהושע וינתקו מן העיר:
 17 ולא נשאר איש בעי אשר לא יצאו אחרי ישראל ויעובו את העיר פתוחה וירדפו
 18 אחרי ישראל: ויאמר יהוה אל יהושע נמה בכידון אשר בידך אל העי כי בידך
 19 אתננה ויט יהושע בכידון אשר בידו אל העיר: והאורב קם מהרה ממקומו וירצו
 כ כנשות ידו ויבאו העיר וילכדוה וימהרו ויציתו את העיר באש: ויפנו אנשי העי
 21 אחריהם ויראו והנה עלה עשן העיר השמימה ולא היה בהם ידים לנוס הנה
 21 והנה והעם הגם המדבר נהפך אל הרודף: ויהושע וכל ישראל ראו כי לכד
 22 הארב את העיר וכי עלה עשן העיר וישבו ויבו את אנשי העי: ואלה יצאו מן
 העיר לקראתם ויהיו לישראל בתוך אלה מזה ואלה מזה ויבו אותם עד בלתי

(א) 7,21 והנם טמונים

(ב) 24 ואת הכסף ואת האדרת ואת לשון הזהב

(ג) 8,17 ובית אל

6,17 יהושע אל העם הריעו כי נתן יהוה לכם את העיר: והיותה העיר חרם היא וכל אשר בה ליהוה רק רחב הזונה תחיה היא וכל אשר אמה בבית כי החבאתה את המלאכים אשר שלחנו: ורק אתם שמרו מן החרם פן תחמדו ולקחתם מן החרם ושמתם את מחנה ישראל לחרם ועכרתם אותו: וכל כסף וזהב וכלי נחשת וברזל קדש הוא ליהוה אוצר יהוה יבוא: וירע העם ויתקעו בשופרות ויהי כשמע העם את קול השופר ויריעו העם תרועה גדולה ותפל החומה תחתיה ויעל העם העירה איש נגדו וילכדו את העיר: ויחרימו את כל אשר בעיר מאיש ועד אשה מנער ועד זקן ועד שור ושה וחמור לפי חרב: ולשנים האנשים המרגלים את הארץ אמר יהושע באו בית האשה הזונה והוציאו משם את האשה ואת כל אשר לה כאשר נשבעתם לה: ויבאו הנערים המרגלים ויוציאו את רחב ואת אביה ואת אמה ואת אחיה ואת כל אשר לה ואת כל משפחותיה הוציאו ויניחום מחוץ למחנה ישראל: והעיר שרפו באש וכל אשר בה רק הכסף והזהב וכלי הנחשת והברזל נתנו אוצר בית יהוה: ואת רחב הזונה ואת בית אביה ואת כל אשר לה החיה יהושע ותשב בקרב ישראל עד היום הזה כי החביאה את המלאכים אשר שלח יהושע לרגל את יריחו: וישבע יהושע בעת ההיא לאמר ארור האיש לפני יהוה אשר יקום ובנה את העיר הזאת את יריחו בבכרו ייסדנה ובצעירו יציב דלתיה:

27 ויהי יהוה את יהושע ויהי שמעו בכל הארץ: וימעלו בני ישראל מעל בחרם ויקח עֶקֶן בן כרמי בן זבדי בן זרח למטה יהודה מן החרם ויחר אף יהוה בבני ישראל: וישלח יהושע אנשים מיריחו העי אשר עם בית און מקדם לבית אל ויאמר אליהם לאמר עלו ורגלו את הארץ ויעלו האנשים וירגלו את העי: וישבו אל יהושע ויאמרו אליו אל יעל כל העם כאלפים איש או כשלשת אלפים איש יעלו ויפו את העי אל תיגע שמה את כל העם: כי מעט המה: ויעלו מן העם שמה כשלשת אלפים איש וינסו לפני אנשי העי: ויפו מהם אנשי העי כשלשים וששה איש וירדפום לפני השער עד השברים ויפום במורד וימס לבב העם ויהי למים: ויקרע יהושע שמלתיו ויפל על פניו ארצה לפני ארון יהוה עד הערב הוא וקני ישראל ויעלו עפר על ראשם: ויאמר יהושע אהה אדני יהוה למה העברת העביר את העם הזה את הירדן לתת אתנו ביד האמרי להאבידנו ולו הואלנו ונשב בעבר הירדן: בי אדני מה אמר אחרי אשר הפך ישראל ערף לפני איביו: וישמעו הכנעני וכל ישרי הארץ ונסבו עלינו והכריתו את שמנו מן הארץ ומה תעשה לשמך הגדול: ויאמר יהוה אל יהושע קם לך למה זה אתה נפל על פניך: הטא ישראל וגם עברו את בריתי אשר צויתי אותם וגם לקחו מן החרם וגם גנבו וגם פחשו וגם שמו בכליהם: ולא יכלו בני ישראל לקום לפני איביהם ערף יפנו לפני איביהם כי היו לחרם לא אוסיף להיות עמכם אם לא תשמידו החרם מקרבכם: קם קדש את העם ואמרת התקדשו למחר כי כה אמר יהוה אלהי ישראל חרם בקרבך ישראל לא תוכל לקום לפני איביך עד הסירכם החרם מקרבכם: ונקרבתם בבקר לשבטיכם והיה השבט אשר ילכדנה יהוה יקרב למשפחות והמשפחה אשר ילכדנה יהוה תקרב לבתים והבית אשר ילכדנו יהוה יקרב לגברים: והיה הנלכד בחרם ישרף באש אתו ואת כל אשר לו כי עבר את ברית יהוה וכי עשה נבלה בישראל:

17,16 וישכם יהושע בבקר ויקרב את ישראל לשבטיו וילכד שבט יהודה: ויקרב את משפחת יהודה וילכד את משפחת הזרחי ויקרב את משפחת הזרחי לבתים וילכד זבדי: ויקרב את ביתו לגברים וילכד עכן בן כרמי בן זבדי בן זרח למטה יהודה: ויאמר יהושע אל עכן בני שים נא כבוד ליהוה אלהי ישראל ותן לו

- 5 על הים את אשר הוביש יהוה את מי הירדן מפני בני ישראל עד עברם. וימס
לבבם ולא היה בם עוד רוח מפני בני ישראל:
- 2 בעת ההיא אמר יהוה אל יהושע עשה לך חרבות צרים ושוב מל את בני
3 ישראל שנית: ויעש לו יהושע חרבות צרים וימל את בני ישראל אל גבעת
4 הערלות: וזה הדבר אשר מל יהושע כל העם היצא ממצרים הזכרים כל אנשי
5 המלחמה מתו במדבר בדרך בצאתם ממצרים: כי מלים היו כל העם היצאים
6 וכל העם הילדים במדבר בדרך בצאתם ממצרים לא מלו: כי ארבעים שנה
הלכו בני ישראל במדבר עד תם כל הגוי אנשי המלחמה היצאים ממצרים אשר
לא שמעו בקול יהוה אשר נשבע להם לבלתי הראותם את הארץ אשר
7 נשבע יהוה לאבותם לתת לנו ארץ זבת חלב ודבש: ואת בניהם הקים תחתם
8 אתם מל יהושע כי ערלים היו כי לא מלו אותם בדרך: ויהי כאשר תמו כל
9 הגוי להמול וישבו תחתם במחנה עד חיותם: ויאמר יהוה אל יהושע היום גלותי
את חרפת מצרים מעליכם ויקרא שם המקום ההוא לגלגל עד היום הזה:
- י ויחנו בני ישראל בגלגל ויעשו את הפסח בארבעה עשר יום להחדש בערב
11 בערבות יריחו: ויאכלו מעבור הארץ ממחרת הפסח מצות וקלוי בעצם היום הזה: 15
12 וישבת המן באכלם מעבור הארץ ולא היה עוד לבני ישראל מן ויאכלו מתבואת
ארץ כנען בשנה ההיא: * * *
- 13 ויהי בהיות יהושע ביריחו וישא עיניו וירא והנה איש עמד לנגדו וחרבו
14 שלופה בידו וילך יהושע אליו ויאמר לו הלנו אתה אם לצרינו: ויאמר לא כי
20 אני שר צבא יהוה עתה באתי ויפל יהושע אל פניו ארצה וישתחו ויאמר לו מה
טו אדני מדבר אל עבדו: ויאמר שר צבא יהוה אל יהושע של נעלך מעל רגלך כי
המקום אשר אתה עמד עליו קדש הוא ויעש יהושע כן: * * *
- 6,2,8 ויריחו סגרת ומסגרת מפני בני ישראל אין יוצא ואין בא: ויאמר יהוה אל
3 יהושע ראה נתתי בידך את יריחו ואת מלכה נבורי החיל: וספתם את העיר
4 כל אנשי המלחמה הקיף את העיר פעם אחת כה תעשה ששת ימים: ושבעה
25 כהנים ישאו שבעה שופרות היובלים לפני הארון וזביום השביעי תסבו את העיר
שבע פעמים והכהנים יתקעו בשופרות: וזיה במשך בקרן היובל בשמעכם את
ה קול השופר יריעו כל העם תרועה גדולה ונפלה חומת העיר תחתיה ועלו העם
6 איש נגדו: ויקרא יהושע בן נון אל הכהנים ויאמר אלהם שאו את ארון הברית
7 ושבעה כהנים ישאו שבעה שופרות יובלים לפני ארון יהוה: ויאמר אל העם
8 עברו וסבו את העיר והחלוץ יעבר לפני ארון יהוה: - ושבעה הכהנים נשאים
9 שבעה שופרות היובלים לפני יהוה - עברו ותקעו בשופרות וארון ברית יהוה
הלך אחריהם: והחלוץ הלך לפני הכהנים תקעו בשופרות והמאסף הלך אחרי
י הארון הלך ותקע בשופרות: ואת העם צוה יהושע לאמר לא תריעו ולא תשמיעו
11 את קולכם ולא יצא מפיכם דבר עד יום אמרי אליכם הריעו והריעתם: ויסב
35 ארון יהוה את העיר הקף פעם אחת ויבאו המחנה וילינו במחנה: וישכם יהושע
12 בבקר וישאו הכהנים את ארון יהוה: ושבעה הכהנים נשאים שבעה שופרות
13 היובלים לפני ארון יהוה הלכים הלך ותקעו בשופרות והחלוץ הלך לפניהם
14 והמאסף הלך אחרי ארון יהוה הלך ותקע בשופרות: ויסבו את העיר ביום
טו השני פעם אחת וישבו המחנה כה עשו ששת ימים: ויהי ביום השביעי וישבמו
40 בעלות השחר ויסבו את העיר כמשפט הזה שבע פעמים רק ביום ההוא סבבו
16 את העיר שבע פעמים: ויהי בפעם השביעית תקעו הכהנים בשופרות ויאמר

- ארון הברית לאמר כבאכם עד קצה מי הירדן בירדן תעמדו: ויאמר הושע אל
 בני ישראל גשו הנה ושמעו את דברי יהוה אלהיכם: ויאמר הושע בזאת תדעון
 כי אל חי בקרבכם והורש יוריש מפניכם את הכנעני ואת החתי ואת החי ואת
 הפרזי ואת הגרנשי והאמרי והיבוסים: הנה ארון הברית ארון כל הארץ עבר
 לפניכם בירדן: ועתה קחו לכם שני איש משבטי ישראל איש אחד איש
 אחד לשבט: והיה כנחו כפות רגלי הכהנים נשאי ארון יהוה ארון כל הארץ
 במי הירדן מי הירדן יפרתון המים הירדים מלמעלה ויעמדו נד אחד: והיה בנסע
 העם מאהליהם לעבר את הירדן והכהנים נשאי הארון נטבלו בקצה המים
 והירדן מלא על כל גדותיו כל ימי קציר: ויעמדו המים הירדים מלמעלה קמו נד
 אחד הרחק מאד באדם העיר אשר מצד צרתן והירדים על ים הערבה ים המלח
 תמו נכרתו והעם עברו נגד יריחו: ויעמדו הכהנים נשאי הארון ברית יהוה
 בחרבה בתוך הירדן הכן וכל ישראל עברים בחרבה עד אשר תמו כל הגוי לעבור
 את הירדן:
4. ויהי כאשר תמו כל הגוי לעבור את הירדן: ויקרא הושע אל שנים העשר
 איש אשר הכין ישראל איש אחד איש אחד משבט: ויאמר להם הושע
 עברו לפני ארון יהוה אלהיכם אל תוך הירדן והרימו לכם איש אבן אחת על
 שכמו למספר שבטי בני ישראל: למען תהיה זאת אות בקרבכם כי ישאלון בניכם
 מחר לאמר מה האבנים האלה לכם: ואמרתם להם אשר נכרתו מימי הירדן
 מפני ארון ברית יהוה בעברו בירדן נכרתו מי הירדן והיו האבנים האלה לזכרון
 לבני ישראל עד עולם: ויעשו כן בני ישראל כאשר צוה הושע וישאו שתי עשרה
 אבנים מתוך הירדן כאשר דבר יהוה אל הושע למספר שבטי בני ישראל ויעברום
 עמם אל המלון וינחום שם: ושתיים עשרה אבנים הקים הושע בתוך הירדן תחת
 מצב רגלי הכהנים נשאי ארון הברית ויהיו שם עד היום הזה: והכהנים נשאי
 הארון עמדים בתוך הירדן עד תם כל הדבר אשר צוה יהוה את הושע לדבר
 אל העם: וימהרו העם ויעברו: ויהי כאשר תם כל העם לעבור ויעבר ארון יהוה
 והכהנים לפני העם: ויעברו בני ראובן ובני גד וחצי שבט המנשה חמשים לפני
 בני ישראל כאשר דבר אליהם משה: כארבעים אלף חלוצי הצבא עברו לפני
 יהוה למלחמה אל ערבות יריחו: ביום ההוא גדל יהוה את הושע בעיני כל
 ישראל ויראו אתו כאשר יראו את משה כל ימי חייו: ויאמר יהוה אל הושע
 לאמר: צוה את הכהנים נשאי ארון הברית ויעלו מן הירדן: ויצו הושע את
 הכהנים לאמר עלו מן הירדן: והיה בעלות הכהנים נשאי ארון ברית יהוה מתוך
 הירדן נתקו כפות רגלי הכהנים אל התרבה וישבו מי הירדן למקומם וילכו כתמול
 שלשום על כל גדותיו: והעם עלו מן הירדן בעשור לחדש הראשון ויחנו בגלגל
 בקצה מורת יריחו: ואת שתיים עשרה האבנים האלה אשר לקחו מן הירדן הקים
 הושע בגלגל: ויאמר אל בני ישראל לאמר אשר ישאלון בניכם מחר את אבותם
 לאמר מה האבנים האלה: והודעתם את בניכם לאמר ביבשה עבר ישראל את
 הירדן הזה: אשר הוביש יהוה אלהיכם את מי הירדן מפניכם עד עברכם כאשר
 עשה יהוה אלהיכם לים סוף אשר הוביש מפנינו עד עברנו: למען דעת כל עמי
 הארץ את יד יהוה כי חזקה היא למען ירצתם את יהוה אלהיכם כל הימים:
5. ויהי כשמע כל מלכי האמרי אשר בעבר הירדן ימה וכל מלכי הכנעני אשר

- 2,3 הארץ: וישלח מלך יריחו אל רחב לאמר הוציאי האנשים הבאים אליך כי לחפר
 4 את כל הארץ באו: ותקח האשה את שני האנשים ותצפן- ותאמר כן באו אלי
 ה האנשים ולא ידעתי מאין המה: ויהי השער לסגור בחשך והאנשים יצאו לא
 6 ידעתי אנה הלכו האנשים רדפו מהר אחריהם כי תשיגום: והיא העלתם הגגה
 7 ותטמנם בפשתי העיץ הערכות לה על הגג: והאנשים רדפו אחריהם דרך הירדן
 8 על המעברות והשער סגרו אחרי כאשר יצאו הרדפים אחריהם: והמה טרם
 9 ישכבון והיא עלתה עליהם על הגג: ותאמר אל האנשים ידעתי כי נתן יהוה לכם
 י את הארץ וכי נפלה אימתכם עלינו וכי נמגו כל ישרי הארץ מפניכם: כי שמענו
 את אשר הוביש יהוה את מי ים סוף מפניכם בצאתכם ממצרים ואשר עשיתם
 11 לשני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן לסיחן ולעוג אשר התרמתם אותם: ונשמע
 וימם לבבנו ולא קמה עוד רוח באיש מפניכם כי יהוה אלהיכם הוא אלהים
 12 בשמים ממעל ועל הארץ מתחת: ועתה השבעו נא לי ביהוה כי עשיתי עמכם
 13 חסד ועשיתם גם אתם עם בית אבי חסד ונתתם לי אות אמת: והתיתם את אבי
 ואת אמי ואת אחי ואת אחותי ואת כל אשר להם והצלתם את נפשתינו ממות:
 14 ויאמרו לה האנשים נפשנו תחתיכם למות אם לא תגידו את דברנו זה והיה
 15 בתת יהוה לנו את הארץ ועשינו עמך חסד ואמת: ותורדם בחבל בעד החלון
 16 כי ביתה בקיר החומה ובחמה היא יושבת: ותאמר להם ההרה לכו פן יפגעו
 בכם הרדפים ונחבתם שמה שלשת ימים עד שב הרדפים ואחר תלכו לדרככם:
 17 ויאמרו אליה האנשים נקים אנחנו משבעתך הוזה אשר השבעתנו: הנה אנחנו
 18 באים בארץ את תקנת חוט השני הוזה תקשרי בחלון אשר הורדתנו בו ואת
 19 אביך ואת אמך ואת אחיך ואת כל בית אביך תאספי אליך הביתה: והיה כל
 אשר יצא מדלתי ביתך החוצה דמו בראשו ואנחנו נקים וכל אשר יהיה אתך
 כ בבית דמו בראשו אם יד תהיה בו: ואם תגידו את דברנו זה והיינו נקים
 21 משבעתך אשר השבעתנו: ותאמר כדבריהם כן הוא ותשלחם וילכו ותקשר את
 22 תקנת השני בחלון: וילכו ויבאו ההרה וישבו שם שלשת ימים עד שבו הרדפים
 23 ויבקשו הרדפים בכל הדרך ולא מצאו: וישבו שני האנשים וירדו מההר ויעברו
 24 ויבאו אל יהושע בן נון ויספרו לו את כל המצאות אותם: ויאמרו אל יהושע
 כי נתן יהוה בידנו את כל הארץ וגם נמגו כל ישרי הארץ מפנינו:
- 3,8 וישכם יהושע בבקר ויסעו מהשמים ויבאו עד הירדן הוא וכל בני ישראל
 2 וילכו שם טרם יעברו: ויהי מקצה שלשת ימים ויעברו השטרים בקרב המחנה:
 3 ויצו את העם לאמר כראתכם את ארון ברית יהוה אלהיכם והכהנים הלויים
 4 נשאים אתו ואתם תסעו ממקומכם והלכתם אחריו: אך רחוק יהיה ביניכם ובינינו
 כאלפים אמה במדה אל תקרבו אליו למען אשר תדעו את הדרך אשר תלכו בה
 ה כי לא עברתם בדרך מתמול שלשם: ויאמר יהושע אל העם התקדשו כי מחר
 6 יעשה יהוה בקרבכם נפלאות: ויאמר יהושע אל הכהנים לאמר שאו את ארון
 7 הברית ועברו לפני העם וישאו את ארון הברית וילכו לפני העם: ויאמר יהוה
 אל יהושע היום הזה אחל גדלך בעיני כל ישראל אשר ידעון כי כאשר הייתי
 4.2.8 עם משה אהיה עמך: ויאמר יהוה אל יהושע לאמר: קחו לכם מן העם שנים
 3 עשר אנשים איש אחד איש אחד משבט: וצו אותם לאמר שאו לכם מזה מתוך
 הירדן ממצב רגלי הכהנים הכין שתים עשרה אבנים והעברתם אותם עמכם
 3.8 והנחתם אותם במלון אשר תלינו בו הלילה: ואתה תצוה את הכהנים נשאי

— יְהוֹשֻׁעַ —

2,3 (א) אשר באו לביתך

יהושע

- 1 א והי אחרי מות משה עבד יהוה ויאמר יהוה אל יהושע בן נון
 2 מִשְׁרַת מֹשֶׁה לֵאמֹר: מֹשֶׁה עַבְדִּי מָת וְעַתָּה קוּם עֲבַר אֶת הַיַּרְדֵּן
 3 הַזֶּה אִתָּה וְכָל הָעָם הַזֶּה אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אָנֹכִי נָתַן לָהֶם: כָּל
 4 מְקוֹם אֲשֶׁר תִּדְרֹךְ כַּף רַגְלֶכֶם בּוֹ לָכֶם נָתַתִּיו כְּאֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֶל
 5 מֹשֶׁה: מִהַמְדַּבֵּר וְהַלְבִּנּוֹן הַזֶּה וְעַד הַנְּהַר הַגְּדוֹל נְהַר פְּרַת^א וְעַד
 6 הַיָּם הַגְּדוֹל מִבּוֹא הַשָּׁמֶשׁ יִהְיֶה גְבוּלְכֶם: לֹא יִתְצַב אִישׁ לִפְנֵיךָ
 7 כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ כְּאֲשֶׁר הֵייתִי עִם מֹשֶׁה אֹהִיָּה עִמָּךְ לֹא אֶרְפָּךְ וְלֹא
 8 אֶעֱזֹבְךָ: חֹזֵק וְאִמּוּן כִּי אִתָּה תִּנְחַל אֶת הָעָם הַזֶּה אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר
 9 נִשְׁבַּעְתִּי לְאֲבֹתֵם לָתֵת לָהֶם: רַק חֹזֵק וְאִמּוּן מְאֹד לִשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת כְּכָל
 10 אֲשֶׁר צִוֶּךָ מֹשֶׁה עַבְדִּי אֶל תִּסּוֹר מִמֶּנּוּ יְמִין וּשְׂמֹאל לִמְעַן תִּשְׁכַּל בְּכָל אֲשֶׁר תֵּלֵךְ:
 11 לֹא יִמוּשׁ סֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה מִפִּיךָ וְהִגִּיתָ בּוֹ יוֹמָם וּלְיָלָה לִמְעַן תִּשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת כְּכָל
 12 הַכְּתוּב בּוֹ כִּי אַז תִּצְלִיחַ אֶת דְּרֹכְךָ וְאַז תִּשְׁכַּל: הַלּוֹא צִוִּיתִיךָ חֹזֵק וְאִמּוּן אֶל
 13 תַּעֲרֹץ וְאֵל תַּחַת כִּי עִמָּךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל אֲשֶׁר תֵּלֵךְ:
 14 וַיֵּצֵא יְהוֹשֻׁעַ אֶת שְׂטָרֵי הָעָם לֵאמֹר: עֲבְרוּ בְּקֶרֶב הַמַּחֲנֶה וְצִוּוּ אֶת הָעָם לֵאמֹר
 15 הֲכִינוּ לָכֶם צֵדָה כִּי בַעֲדוֹ שְׁלֹשֶׁת יָמִים אַתֶּם עֹבְרִים אֶת הַיַּרְדֵּן הַזֶּה לָבוֹא לְרִשְׁתַּת
 16 אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם נָתַן לָכֶם לְרִשְׁתָּהּ: וְלֹאֲוֹבַי וְלַגְדֵי וְלַחֲצֵי שִׁבְט
 17 הַמִּנְשָׂה אָמַר יְהוֹשֻׁעַ לֵאמֹר: זְכוּר אֶת הַדְּבָר אֲשֶׁר צִוָּה אֲתֶכֶם מֹשֶׁה עַבְדֵי יְהוָה
 18 לֵאמֹר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם מְנִיחַ לָכֶם וַיִּנְתְּן לָכֶם אֶת הָאָרֶץ הַזֹּאת: נְשִׁיכֶם טַפְכֶם
 19 וּמִקְנֵיכֶם יִשְׁבוּ בָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַן לָכֶם מֹשֶׁה בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן וְאַתֶּם תַּעֲבְרוּ חֲמִשִּׁים
 20 לִפְנֵי אֹהֵיכֶם כָּל גְּבוּרֵי הַחֵיל וְעֹזְרֹתֵם אֹתָם: עַד אֲשֶׁר יָנִיחַ יְהוָה לְאֹהֵיכֶם כַּכֶּם
 21 וַיִּרְשׁוּ גַם הַמָּה אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם נָתַן לָהֶם וּשְׁבַתֵם לָאָרֶץ יִרְשַׁתְכֶם^ב
 22 אֲשֶׁר נָתַן לָכֶם מֹשֶׁה עַבְדֵי יְהוָה בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן מִזֹּרַח הַשָּׁמֶשׁ: וַיַּעֲנוּ אֶת יְהוֹשֻׁעַ
 23 לֵאמֹר כָּל אֲשֶׁר צִוִּיתֵנוּ נַעֲשֶׂה וְאֵל כָּל אֲשֶׁר תִּשְׁלַחֵנוּ נֵלֵךְ: כְּכָל אֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ אֶל
 24 מֹשֶׁה בֶּן נִשְׁמַע אֵלֶיךָ רַק יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עִמָּךְ כְּאֲשֶׁר הָיָה עִם מֹשֶׁה: כָּל אִישׁ
 25 אֲשֶׁר יִמְרָה אֶת פִּיךָ וְלֹא יִשְׁמַע אֶת דְּבָרֶיךָ לְכָל אֲשֶׁר תִּצְוּנוּ יוֹמֵת רַק חֹזֵק
 26 וְאִמּוּן:
 27 וַיִּשְׁלַח יְהוֹשֻׁעַ בֶּן נוֹן מִן הַשָּׂמַיִם שְׁנַיִם אַנְשִׁים מְרַגְלִים חָרָשׁ לֵאמֹר לָכוּ רְאוּ
 28 אֶת הָאָרֶץ וְאֵת יְרִיחוֹ וְיִלְכוּ וַיְבֹאוּ בֵּית אִשָּׁה זֹנָה וּשְׂמָה רַחַב וַיִּשְׁכְּבוּ שָׁמָּה:
 29 וַיֹּאמֶר לְמַלְךְ יְרִיחוֹ לֵאמֹר הִנֵּה אַנְשִׁים בָּאוּ הַלַּיְלָה מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְחַפֵּר אֶת

—443—

	I, 2 (α)
לְבַנֵי יִשְׂרָאֵל	α
כָּל אֶרֶץ הַחֲתִים	4 (β)
הַתּוֹרָה	7 (γ)
וַיִּרְשָׁתֶם אֹתָהּ	20 (δ)

-123- Explanation of the Colors -124-

THE combination of *red* and *blue*: PURPLE (*e. g.* 2, 1-9) indicates the composite document (JE) commonly known as the *Prophetic Narrative* 45 of the Hexateuch, compiled by an editor or redactor (RJE) about 640 from two independent sources: *viz.* (1) the *Judaic* document (J) whose various strata seem to have originated in the Southern Kingdom after 850 B. C., and (2) the *Ephraimitic* document (E), written by a native of the Northern Kingdom about 750 B. C. The older strata of J (J¹, about 850 B. C.) are printed 50 in DARK RED (*e. g.* 10, 12, 13), and the later strata (J²) in LIGHT RED (*e. g.* 2, 12-14); in the same way the older strata of E (E¹, about 750) are printed in DARK BLUE (*e. g.* 6, 5), and the later strata (E², about 650) in LIGHT BLUE (*e. g.* 1, 1.2). GREEN (*e. g.* 1, 3-9) is used for the *Deuteronomistic* expansions (D²) which were added to JE during the second half of the Exile (560-540), 55 while BROWN (*e. g.* 9, 17-21) marks later strata (440-400) of the *Priestly Code* (P), the main body of which (compiled in Babylonia about 500 B. C.) is printed black without any additional coloring. In the passages printed at the bottom of the pages (*e. g.* pp. 1.2) the colors do not indicate the source from which these 60 glosses are derived, but simply call attention to the sections to which they were added. Overlined passages represent redactional additions. The arguments for these distinctions are given in the introductory remarks prefixed to the explanatory notes on the English translation of the book.

-125- List of Contributors -126-

Genesis: C. J. Ball (London). Exodus: Herbert E. Ryle (Cambridge). Leviticus: S. R. Driver and H. A. White (Oxford). Numbers: J. A. Paterson (Edinburgh). 5 Deuteronomy: Geo. A. Smith (Glasgow). Joshua: W. H. Bennett (London). Judges: Geo. F. Moore (Andover). Samuel: K. Budde (Strassburg). Kings: B. Stade (Giessen) and F. Schwally (Strassburg). 10 Isaiah: T. K. Cheyne (Oxford). Jeremiah: C. H. Cornill (Königsberg). Ezekiel: C. H. Toy (Cambridge, Mass.). Hosea: A. Socin (Leipzig). Joel: Francis Brown (New York). 15 Amos: John Taylor (Winchcombe). Obadiah: Andrew Harper (Melbourne). Jonah: Friedrich Delitzsch (Breslau). Micah: J. F. McCurdy (Toronto). Nahum: Alfred Jeremias (Leipzig).	Habakkuk: W. H. Ward (New York). 20 Zephaniah: E. L. Curtis (New Haven). Haggai: G. A. Cooke (Oxford). Zechariah: W. R. Harper (Chicago). Malachi: C. G. Montefiore and I. Abrahams (London). Psalms: J. Wellhausen (Göttingen). 25 Proverbs: A. Müller* and E. Kautzsch (Halle). Job: C. Siegfried (Jena). Song of Songs: Russell Martineau (London). Ruth: C. A. Briggs (New York). Lamentations: M. Jastrow, Jr. (Phila- 30 delphia). † Ecclesiastes: Paul Haupt (Baltimore). Esther: T. K. Abbott (Dublin). Daniel: A. Kamphausen (Bonn). Ezra: } H. Guthe (Leipzig). Nehemiah: } 35 Chronicles: R. Kittel (Breslau).

* Died September 12th 1892.

† Professor A. Kuenen who had agreed to do the book died December 10th 1891.

UNIVERSITY OF CALIFORNIA LIBRARY
Los Angeles

This book is DUE on the last date stamped below.

JAN 29 1962

REC'D MLD

JUN 8 1962

Form L9-32m-8,'57 (C8680s4) 444

THE LIBRARY
UNIVERSITY OF CALIFORNIA
LOS ANGELES

GESETZLICH BESCHÜTZT (COPYRIGHT) 28963

ES Bible. O.I. Hebrew.
715 1893 -
1893 Sacred books of the
v.6 Old Testament

BINDERY MAR 19 1958

ES
715
1893
v.6

